Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký. (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

Chuyện lạ —chưa— từng thấy:

VC TREO GIẢI THƯỞNG

Năm thứ tư • Bộ mới • Số 394 • Số 394 • Thứ Hai 18-12-1967

CƠ QUAN ĐẤU TRANH CỦA NHÂN DÂN MIỀN NAM

bình minh

XUẤT BẢN HẰNG NGÀY

CHỦ-NHIỆM : VÕ-VĂN-ỨNG
TÒA SOẠN VÀ TRỊ SỰ : 211 Nguyễn Thái Học Saigon — Điện thoại : 25.595 — 24.195 — HỘP THƯ : 219

TỔNG THƯ-KÝ TOÀ-SOẠN : LÊ-HIÊN

Cổ Động

CÒN 1 NGÀY NỮA, TÒA XỬ VỤ «BIẾN ĐỘNG MIỀN TRUNG» SAU TỔNG THỐNG, ĐẾN LƯỢT THỦ TƯỚNG LỘC XÁC ĐỊNH :

VẪN XÉT XỬ NHƯ ĐÃ ẤN - ĐỊNH

* Được hỏi về hậu quả vụ xét xử này, Thủ Tướng kêu gọi sự đoàn kết thực tâm của mọi người

HẬU NGHĨA.— Thủ Tướng Nguyễn văn Lộc, sáng 16-12 cho biết vụ án «biến động miền Trung» vẫn được xét vào ngày đã ấn-định, tức là ngày 19-12 tới đây.

Trong cuộc tiếp ngân với báo chí tại Hội Nghị, nhân dịp khánh thành trường Trung Học Nguyễn Công Trứ, Thủ Tướng nói, ngày xử đã được ấn định và vụ án phải được đem ra xét xử tại tòa án.

Thủ Tướng cho vụ án này liệu nay thuộc thẩm quyền của Tòa Án và Tòa Án sẽ xét xử nội vụ theo luật pháp và công lý.

Thủ Tướng nói thêm rằng sau khi xét xử, vấn đề sẽ khoan hồng hay không đối với các bị can thuộc thẩm quyền Tổng Thống.

Thủ Tướng giải thích các bị can trong vụ án «biến động Miền Trung» sẽ được đưa ra tòa án ngồi hầu đích tao các dư luận cho là tại sao những người này bị giam giữ lâu mà lại không được đưa ra xét xử kể có tội hay vô tội.

Được hỏi rằng ông có tiên liệu về những hậu quả có thể xảy ra khi vụ án này được đem ra xét xử Thủ Tướng Lộc cho biết liệu nay ông chưa biết được. Tuy nhiên, ông kêu gọi sự đoàn kết thực tâm của mọi người, mọi giới, mọi đoàn thể để cho khẩu hiệu «Đoàn kết là sống, Chia rẽ là chết», trở thành mọi hành động thực sự.

Dân biểu Huế xin Tổng Thống VNCH trả tự do cho các bị can

Dân biểu Nguyễn-đại-Bằng : là một Phật tử nhưng rất tin tưởng ở tình thương của Chúa

SAIGON.— Trong cuộc tiếp xúc với một vài đại diện báo chí vào chiều ngày 16-12-67 Dân Biểu Nguyễn Đại Bằng (đơn vị thị xã Huế) cho biết ông đã đánh dấu Tổng Thống Nguyễn văn Thiệu một bức điện đề xin Tổng Thống cứu xét vụ án miền Trung nguyên văn như sau :

Điện Văn

Nơi gửi : Bác sĩ Nguyễn đại Bằng, Dân biểu Hạ nghị viện Đơn vị Thị Xã—)—(HUẾ.

Nơi nhận : Tổng Thống Việt Nam Cộng Hòa Dinh Độc Lập Saigon.

Nội dung

Với tinh thần đại đoàn kết dân tộc, với khát vọng gia đình đoàn tụ, trong ý hướng tại viễn lực bảo vệ Quốc gia, Nhân dịp lễ Giáng sinh sắp đến, thay mặt cho đồng bào Thị Xã Huế, tôi thành kính cầu Tổng Thống trả tự do cho các cán bộ điện đang bị giam giữ vì vụ chính biến miền Trung năm 66 mà Huế là địa điểm phát xuất, Trân trọng.

xem tiếp 6 trang 4

VNCH và HUẾ KỲ « PHÂN CÔNG » VIỆT CỘNG TRÊN TRƯỜNG QUỐC TẾ :

MỸ SẼ CÔNG BỐ TÀI LIỆU MẬT

về «Chánh phủ L.H.» của VC đưa ra Việt Cộng mưu định kiểm-soát

«Chánh phủ Liên hiệp» từ trung ương đến địa phương

HOA THỊNH ĐỐN (AFP).— Bà ngoại giao Mỹ sẽ công bố tối thiểu Sáu những tài liệu bắt được ở Việt Nam nói đến ý định của Mặt trận Giải phóng miền Nam giành những ngành chỉ huy theo chết ở Nam Việt Nam trong trường hợp được tham gia một chánh phủ liên hiệp.

Phát ngôn viên Bộ ngoại giao Mỹ loan tin này tại buổi họp báo mỗi ngày hôm thứ Sáu, khi bình luận lời lẽ của ông Goldberg cho tuyên ngôn chính trị của Mặt trận Giải phóng miền Nam đã phát đoàn L.C. Mai tại Liên hiệp quốc công bố chỉ là một « ý tưởng hòa mới » không phải ảnh một thay đổi có ý nghĩa nào trong các lập trường của Mặt trận hoặc của Hà Nội ».

Đại sứ Mỹ tại Liên hiệp Quốc cũng ám chỉ những tài liệu bắt được cho thấy những mưu định của Mặt trận giải phóng miền Nam trong một chánh phủ liên hiệp là kiểm soát chánh phủ từ địa phương đến trung ương.

HOA THỊNH ĐỐN (UPI).— Hôm thứ sáu, Hoa kỳ đã tìm cách làm người các nước ngoài thấy rằng bàn cương lĩnh của Mặt trận Giải phóng Miền nam (Việt cộng) có thể cho thấy một chính phủ liên hiệp tại Nam Việt Nam là điều có thể xảy ra giữa chính phủ Saigon và phe Cộng sản.

Nữ ký giả Hoa kỳ đã được đưa ra bàng nhiều phương cách khác nhau.

Phát ngôn viên Bộ Ngoại giao Hoa kỳ Robert Mc Closky khi đình luận về bản cương lĩnh của Việt cộng được phổ biến tại Liên Hiệp Quốc hôm trước nói rằng qua thế thông lời yêu cầu của Lê ma Nỉ — đã quả quyết rằng bản cương lĩnh đó không có gì mới lạ cả.

Các viên chức Hoa kỳ cho hay rằng theo tính chất thì tổ chức thay đổi giữ chương trình của Mặt trận Giải phóng miền Nam năm 67 và chương trình của họ trước đây vào năm 60-61.

LIÊN HIỆP QUỐC (AFP).— Trong một tuyên ngôn công bố hôm thứ Sáu, ông Nguyễn hữu Chí, ông sắt nhân thương trực Việt Nam Cộng Hòa tại LHQ quả quyết sẽ công bố tại Liên Hiệp Quốc chương trình của Mặt trận Giải phóng miền Nam chỉ là « một thủ đoạn tuyên truyền nhằm lừa gạt công luận thế giới, nhất là công luận Mỹ ».

Ông Nguyễn Hữu Chí thêm rằng Đây là một sự xa lánh của Cộng sản trong địa hạt quốc tế mà chúng mất cả hy vọng thắng lợi để tiến gần trường chính trị».

Ông Nguyễn Hữu Chí còn nói: Lập trình quốc gia của chương trình Việt cộng nhằm ngụy tạo cầu tưởng cũ gọi là Mặt trận Giải phóng Miền nam là tiếp lập với Hanoi và BK-

Đây «thành tích giải phóng» của VC trong đêm tấn công vào ấp Dakson 6-12-1967 tàn sát 117 đồng bào Thượng

1.700 ĐÔLA để bắt, hạ sát 1 Trung - Sĩ Mỹ

SYRACUSE Nữu ước (AP) — Trung sĩ Thủy quân Lục chiến Hoa kỳ Melvin Murrel Smith cho biết ông mang mười tới lại Nam việt Nam mặc đầu Việt cộng treo giải thưởng 1,700 Mỹ kim để bắt ông cho tăng hay chết.

Viên Trung sĩ Thủy quân Lục chiến Hoa kỳ, 21 tuổi hiện ở quê hương ngôi vì vừa lấy được giấy ngỏ vào tháng tới. Tuy nhiên Trung sĩ Smith tuyên bố với các phóng viên báo chí bằng thứ sắc nhạc sau : «Tôi mong muốn trở lại Việt Nam cố lẽ với tư cách là một đàn ông».

Trung sĩ Smith nói tiếp : « Khi VC treo giải thưởng trên cân bán cả nhân thì các bạn rồi là các bạn gây phương hại cho chúng ngay tại Hà nội và sau đó các bạn biến rằng các bạn đã thực hiện công tác của chính mình một cách thành công ».

Trung sĩ Thủy quân Lục chiến Smith bị thương hai lần và lãnh huy tội trường, cũng như huân huyện đàn vị VNCH tại lãng Tây Loan.

Viên công sở Hoa kỳ tại trong vùng Đông Nông và giáo cư bích chương công như sự dụng tờ và đề loan tin cho dân lãng Tây Loan về việc treo giá tìm bắt viên Trung sĩ đa đen Hoa kỳ.

NHA ĐỘNG - VIÊN

GIẢI ĐÁP CÁC CHI TIẾT hoãn dịch cho học sinh, sinh viên

SAIGON.— Nha động Viên (Bộ quốc Phòng) ngày 15-12 đã cho phổ biến một bản giải đáp các chi tiết về việc hoãn dịch học viên cho học sinh, sinh viên trong niên học 1967-68 (đã được công bố trong các Thông cáo của Bộ quốc Phòng ngày 24-7-67, 9-8-67 và 5-12-67).

Sau đây là nguyên văn bản giải đáp :

Hiện nay có một số sinh viên và học sinh gửi thư hỏi tiếp đến Nha Động Viên để hỏi thêm chi tiết về việc hoãn dịch vì lý do học niên học 1967-1968. Nha Động Viên xin trong giải đáp như sau :

THỜI GIAN NỘP ĐƠN : Đã được phổ biến trong các thông cáo ban hành như sau :

Về sinh viên

— Sinh năm 1946 về trước : hạn chót nộp đơn ngày 30-11-1967, (Thông cáo ngày 9-8-1967).

— Sinh năm 1947 và 1948 : hạn chót nộp đơn ngày 31-12-1967. (Thông cáo ngày 9-8-1967).

— Sinh năm 1949 và 1950 : hạn chót nộp đơn ngày 31-1-1968, (Thông cáo ngày 5-12-1967).

Về học sinh

— Sinh năm 1946 trở Đệ Nhị, hạn chót nộp đơn ngày 20-11-1967. (Thông cáo ngày 24-7-1967).

— Sinh năm 1947 và 1948, có Tú Tài học Đệ Nhất, Trung Học, hạn chót nộp đơn ngày 31-12-67. (Thông cáo ngày 9-8-1967 và 5-12-1967).

— Sinh năm 1949 và 1950, hạn chót nộp đơn ngày 31-1-68. (Thông cáo ngày 5-12-1967.

Nơi nộp đơn :

— Cả Tú Tài và bậc văn bằng tương đương trở lên, nộp tại Nha Động Viên số 38 đường Gia Long Saigon, hoặc gửi đến KBC 3597.

Cả Trung Học Đệ Nhất cấp trở xuống hoặc không văn bằng, nộp tại phòng Quản vụ Nha Động Viên, hay Thị xã nơi Trường tọa lạc.

Tiêu chuẩn cần xét

Trên chuẩn hiện hành cứu xét về miễn dịch cho niên khóa 1967-1968 cho Học sinh Phổ Thông và Sinh Viên Đại Học tức là tiêu chuẩn cũ đã được áp dụng cho những niên khóa trước :

— Học niên 67-68 sau như sau :

— Học sinh đậu tiên Đại Học : Tối đa là 21 tuổi tức sinh năm 1946 về sau.

— Học lớp Đệ Nhất Trung Học : Tối đa là 21 tuổi tức sinh năm 1947 về sau.

— Học lớp Đệ Nhị : Tối đa 19 tuổi tức sinh năm 1948 về sau.

— Học lớp Đệ Nhất : Tối đa 18 tuổi tức sinh năm 1949 và 1950.

— Ngoài điều kiện tuổi sinh viên và học sinh còn phải hợp lệ quân định và nộp hồ sơ đầy đủ và đúng hạn mới được cứu xét.

Tất cả các Thông cáo của Bộ Quốc Phòng kể trên đều đã được phổ biến sâu rộng đến các trường Trung Học, Đại Học và các tỉnh trong toàn quốc, cũng như đã đăng tải trên các nhật báo và loan tin trên các đài phát thanh.

Tết Nguyên Đán các trường Tiểu học NGHỈ 15 NGÀY

SAIGON.—Theo I bảng kê nhóm ngày nghỉ lễ của các trường đại học (đẳng, Trung học (phổ thông, kỹ thuật, Nông lâm súc) Sư phạm Trung học (Đô thị), Tết Nguyên đán năm nay các trường đại học Gao cung chuyên nghiệp sẽ nghỉ 11 ngày từ 21-1-68 đến hết ngày 4-2-68 và các trường tiểu học nghỉ 15 ngày 21-1-68 tiếp hết ngày 4-2-68.

Kỳ nghỉ Cách mạng 1-11 và ngày Quân đội, chiến sĩ trận vong, nghỉ 4 ngày từ 1-11 đến hết ngày 4-11-68

Đám tang ô. San CỬ HÀNH NGÀY 18-12

SAIGON.— Ông Nguyễn Bá Lương, Niên Trưởng Hệ NghiVIện tối 15-12 cho biết Hạ Viện có thể sẽ thành lập Ủy ban Điều tra về vụ Dân Biểu Bùi Quang San bị ám sát.

Trong một cuộc tiếp xúc ngắn với phóng viên Thời Sự Việt Nam tại Trụ sở Quốc Hội, Ông Nguyễn Bá Lương cho rằng việc thành lập Hạ viện một Ủy ban, để điều tra sơ vụ ngoài do nhà Dân biểu

Xem tiếp (15) trang 4

TOÀ ÁN

Cựu Quận trưởng Đại Lộc : 4 năm tù

NGUYỄN QUẬN TRƯỞNG THẠNH TRỊ SẼ RA TÒA VỀ TỘI THAM NHŨNG

ĐÀ NẴNG.— Tòa án quân sự một trận vùng I Chiến thuật do Đại tá Phan văn Cách ngồi ghế chánh thẩm nhóm họp ngày 14-12-67 tại Đà Nẵng đã lên án Trung Úy Nguyễn thế Phương, cựu quận trưởng Đại Lộc, Tỉnh Quảng Nam, bốn năm tù ở và bồi hoàn cho công quỹ 100,000đ về tội bỉ lạm tiền của trợ dân bão nạn lụt trong năm 1965 tại quận Đại Lộc.

Ông Phạm cảm Anh, Phó Quận trưởng Đại Lộc bị Trả kết án ba năm tù ở và bồi hoàn Trí Nhân, nhân viên ban kinh tế một năm tù treo 35 bị can khác phân đông bị phạt vô ở được tha bổng.

Nguyễn Quận Trưởng Thạnh Trị sắp ra tòa

Theo một nguồn tin có thẩm quyền trung Úy Trần Thanh Ng, thuộc Tiểu khu Hậu Nghĩa đã bị phạt quản bị 50 ngày trong cấm đồng thời bị truy tố ra Tòa Án Quân Sự về tội ăn chặn 122 ngân đồng của các nạn nhân chiến tranh được chính phủ bồi thường. Ngoài ra còn bồi chia số tiền 900 ngân đồng của bà Nguyễn thị Lu bằng cách buộc phải đưa 300 ngân đồng.

Cũng theo nguồn tin trên, Đại Úy Lê Ngọc Quận Trưởng Thạnh Trị Ba Xuyên cũng bị phạt 50 ngày trong cấm vì bị truy tố ra tòa án Quân sự về đã cohành đồng như Úy cảm trên, bắt 10 xá trong quận nộp tiền bắt 1 thường dân rồi tha để nhận 5 ngân đồng. Đương sự còn bị chuyển sang đơn vị tác chiến.

THẮC MẮC - KHIẾU NẠI

Các Tá viên Điều dưỡng «tốt nghiệp» xin được dự thi Y - tá Quốc - gia

Kính ông Tổng trưởng Y Tế

Chúng tôi là những Tá viên điều dưỡng tốt nghiệp ở Saigon và Huế Kính đệ đơn lên ông Tổng trưởng nguyện vọng sau đây:

Tham chiếu nghị định số 6595 BYTNV/NĐ mở các kỳ thi chuyên nghiệp nhập ngạch y tá Quốc gia và Tá viên điều dưỡng năm 1967.

Điều II : Các ứng viên nữ y tế công nhật hạng B và cán bộ y tế sơ cấp đã nhập ngạch hay tại chức không có ấp bằng dự trong qui chế riêng ngạch y tá quốc gia có 8 năm công vụ đều được dự thi nhập ngạch y tá quốc gia.

Chúng tôi thấy rằng những y tá công nhật hạng B và cán bộ y tế sơ cấp, đã số không thể học 9ec khóa nào do bộ y tế mở hay các lớp tu nghiệp, đa phần là cựu QN giải ngũ chưa được huấn luyện về nghề thực điều dưỡng cũng như chưa đến, dám nhận cũng là điều được gọi là tốt vì

1) Về vấn đề phụ cấp thời việc thì chắc chắn công ty CEE phải trả trễ nhất là ngày 31-12-67. Nếu công ty CEE không trả thì Saigon Điện lực có trả sau khi thắng hồi.

2) Về tương đương 13 và phụ cấp Tết, Saigon Điện lực cam kết thanh toán đầy đủ và đúng thời hạn theo thông lệ từc trước Tết Âm lịch

3) Về việc đòi tăng lương 15ngày thì Saigon Điện lực cho tới nay chưa phải là chủ nhà đèn bù thế Bộ Công chánh đã yêu cầu CEE tiếp tục thương lượng với công nhân trước sự hiện diện của Saigon Điện lực và giới sự hòa giải của Bộ Lao Động. Nếu việc thương lượng chưa xong thì sau khi tiếp thu Saigon Điện lực sẽ tiếp tục thương lượng.

Xem tiếp 7 trang 4

XEM TRANG 2 : Truyện ngắn dự thi

Nếu Lọn muốn giải trí bạn ngày Tết với những bài vở đầy ý nghĩa Bạn nhớ đón xem

Xuân bình minh năm Mậu Thân

Một giai phẩm nội dung giá trị và hình thức vui tươi

SAIGON SẼ KHỎI BỊ CÚP ĐIỆN VÌ ĐÌNH CÔNG?

Đã thỏa hiệp nhiều điểm giữa Bộ C.C. và Nghiệp Đoàn T.Đ.

Tuy nhiên chiều 18-12, toàn thể công nhân đại hội sẽ quyết định có đình công hay chăng?

SAIGON.— Ký ư Bưu Điện Tăng Công chánh có cho biết : hồi 9 giờ sáng 16-12 ông đã tiếp xúc với ông Nguyễn văn Phước Tăng Thư Ký nghiệp đoàn Thủy điện. Cuộc tiếp xúc nay đã đưa tới hòa hiệp sau đây :

GIỮA ĐÊM SINH HOẠT VĂN NGHỆ CỦA SINH VIÊN VĂN KHOA

2 CÁN BỘ V.C. ĐỘT NHẬP tuyên - truyền và ... xung - đột

XEM TRANG 3 Đêm hồi sinh

Một sinh viên bị bắn trọng thương, • SINH VIÊN VĂN KHOA SẼ HỌP BÁO PHẢN ĐỐI

SAIGON.— Vào hồi 21 giờ 15 tối qua thứ bảy, 16-12 một số cán bộ VC đã xâm nhập buổi sinh hoạt văn nghệ của sinh viên Văn khoa được tổ chức tại giảng đường Trường Đại học Văn khoa Saigon đã tuyên truyền cho MTGPMN nhưng việc không thành và chúng đã bắn trọng thương anh Ngô vương Toại, 21 tuổi sinh viên Văn khoa người đứng ra tổ chức đêm nhạc Trịnh công Sơn và Khánh Ly.

Vừa gây vừa nói, nhân vật phát nghỉ giữa chương trình 2 cán bộ VC một thanh niên khoảng 20 tuổi người gầy, cao, đen, mặc sơ mi bỗ ngoài cùng một thiếu nữ trạc 18 tuổi tóc, mặc áo đỉ mầu hoa nhật, choàng áo len đỏ, mang kiểu cận thị bước lên sân khấu.

Thanh niên rất năng trong người ra cầm tay và nói với các sinh viên có mặt : Chúng tôi đã bố trí xong, anh em đừng hốt hoảng — trong khi ấy, thiếu nữ bước tới máy vi âm nói to : Nhân sắp đến ngày 20-12, kỷ niệm 7 năm thành lập MTGP MN... thì bị anh Toại giật mạy vì âm lại không cho nói. Tên VC đứng gần một tay gạt anh Toại, một tay chém vào vai bụng anh nổ một phát. Hỗn loạn xảy ra, tên VC bắn thêm mấy phát súng và thêm lựu lốc xôn cả hai đã lẩn thoát. Cảnh sát và cảnh sát đến nơi cuộc điều tra.

Kết quả sau vụ không bị, anh Ngô văn Toại sinh viên Văn Khoa bị một viên đạn từ trước bụng trở ra sau lưng, cô Nguyễn Mỹ Lan nữ sinh đệ II Lê văn Duyệt 18 tuổi bị đạn phát vào bắp đùi, Nguyễn văn Tân 21 tuổi bị đạn trúng đầu gối chân trái, anh Lê ngọc Sơn 21 tuổi, sinh viên Dược Khoa bị đạn bể xương cùng tay phải.

Tất cả được đưa vào bệnh viện Bình dân cứu chữa. Bệnh trạng anh Ngô văn Toại rất trầm trọng bác sĩ phải giải phẫu lúc 23 giờ và cho biết viên đạn xuyên đột mạch máu ở đa dày và ruột 4 đoạn ruột. (TV

SAIGON (TV).— Sau vụ không bố xây ra chúng tôi có đến bệnh viện bình dân tìm thêm chi tiết, may thay lại gặp anh Tiến như An 25 tuổi sinh viên năm cuối Đại học Văn Khoa và là một trong số những người đứng ra tổ chức đêm Văn nghệ đó trên.

Anh An cho biết một may mắn là thường khiến anh thoát nạn trong đường tơ kẽ tóc vì anh thay đổi vị trí ba lượt trước khi xảy ra vụ không bố. 2 vị trí đầu tiên, các bạn anh lại ngồi thế đều bị thương.

Anh tiết lộ lúc 2 tên không bố bước lên sân khấu, anh trông là 2 diễn viên Văn nghệ ra trình diễn đến khi nghe họ tuyên bố anh mới vỡ lẽ.

Cuối cùng anh An và một số anh em Đại học Văn khoa cho biết, họ sẽ tổ chức một cuộc họp báo vào lúc 9 giờ sáng thứ hai 18-12 để lên án hành động khủng bố [illegible] của VC. (TV)

Tình hình CHIẾN SỰ

VIỆT CỘNG PHÁO KÍCH SÂN BAY QUẢNG TRỊ VÀ ĐỒN PHƯỚC HÒA (BÌNH DƯƠNG)

● Hà Nội, Hải Phòng lại bị oanh tạc

SAIGON.— Việt cộng đã phóng kích 60 quả vào cối 82 ly và 60 ly vào đồn Phước Hòa tại 8 cây số Tây Nam Phú Giáo tỉnh BinhDương lúc 21 giờ 20 ngày 15-12.

Cuộc phóng kích cây gây thiệt hại nhỏ cho một trung đội Nghĩa quân trú đóng.

SAIGON Không lực tiêu diệt VC tiền công I trung đội Mỹ bằng đại liên, súng cối 60ly và súng nhỏ.

Trận chiến tiếp diễn suốt buổi chiều, binh sĩ Mỹ đã được chiến sĩ tăng viện, cùng phi cơ và pháo binh yểm trợ. Phía VC cũng được yểm trợ của pháo binh, đại bác không giật, súng cối 60 ly, 82 ly và 120ly.

VC có 46 chết tại trận, phía Hoa kỳ của có 31 người bị thương và 3 tử thương.

Một khác sân bay Quảng Trị bắt tối hôm qua đã bị VC pháo kích 50 đạn súng cối 82 ly làm một Thủy quân Lục chiến Mỹ thiệt mạng và 18 bị thương.

SAIGON,— Phi cơ Hoa Kỳ hôm qua đã oanh tạc phía trương Hóa Lạc cách Hanoi 32 cây số về phía Tây, phá hủy một chiếc Mig 17 đang đậu tại phi trường và đánh sập cầu sông Đà.

Trong ba oanh tạc này, phi cơ Hoa kỳ đã phá hủy, tan ra tro hóa tiền San trong vùng Hanoi.

Đông Nam Á Vận Hội 4

MIỀN THÁNG V.N 2-1 đoạt Huy chương vàng về bóng tròn

VƯỠNG CÁC 16-12-67.— Ngày chót của Đệ Tứ ĐNAVHỘ, VN đoạt thêm 1 huy chương vàng và 1 bạc. Bóng chuyền VN thắng Mã lai ở trận chót với tỷ số 3-0.

Về bóng bàn, VN gặp Miến Điện và thua 1/2. Trong hai ngày tháng của đối phương có 1 bàn phá đấu, Ngũ Lý đánh dự của VN.

Về xe đạp 200cs đường trường, VN chiếm huy chương bạc về toàn đội.

Bảng thăng hạng huy chương sau Đệ Tứ ĐNAVH

Thailan	77	vàng 49	bạc 43 đồng
Malai Á	28	30	25
Tangia Ba	23	29	44
Miẽndiện	11	26	31
VN	6	10	16
Ailao	0	0	3

Năm 1969 Miến Điện sẽ tổ chức Đông Nam Á Vận Hội kỳ thứ năm.

BÓNG TRÒN

TRẬN SỐ TÀI THỨ 2 Dallas TORNADO và Hỗn Tuyển Việt - Nam-huế 2-2

Đêm 15-12, Tổng cuộc túc cầu VN đã thết tiệc đoàn cầu khách tại 1 nhà hàng sang trọng nhất Thủ đô

SAIGON.— Trong trận thứ hai của đoàn cầu Tornado (Mỹ) hồi tối 16-12 trước lối 3.000 khán giả, hồi khách đã thủ hút 212 vào HT Saigon.

Điểm lăng nên của trận thân hữu Mỹ-Việt là có mặt Đại Sứ Mỹ Bunker đến xem suốt trận đấu.

Đêm nay, đội khách đã hay hơn hẳn đấu. Cũng với lối giao banh sắc và không giờ banh tha, đoàn khách đã làm khó để đội cầu nhà nhưt là ở hiệp đầu.

Trận đấu khá mạnh. Tornado thường hàm thách Sàigon. Có lúc cũng bị dân áp đặt dội, như là ở phút 17. cánh hữu loan điểm ra trước khiến thành hội khách, những chu thủ nhà thường lúp chụp nên không mở được tỷ số.

Tornado thắng bàn đầu ở phút 37 khi tiền vệ Bob Ira banh vào vòng cấm địa trả cho hậu biên Stefiels đá lọt.

4 phút sau Stefiels đưa banh ngang mặt thành cho trung phong Tonning đá lọt, thăng bàn thứ nhì.

Vào hiệp nhì, Trung phong Tu Lê vào thay Cách đau chân, ở

Xem tiếp 7 trang 4

TĂNG GIỜ LÀM VIỆC ĐỂ TÍCH CỰC PHỤC VỤ NHÂN DÂN

CHUYỆN MỖI NGÀY

Thời kỳ của súng đạn mà lị !

Tết là ngày vui mừng. Xưa nay hễ có việc mừng, như đám cưới, đám cúng Thần ngày Tết thường có đốt pháo. Nhưng mấy năm qua súng, nên không nghe nói vào đốt pháo vào bắn súng « quá... » nhiều ngày nay.

Một bài báo của B.M. về vụ này được sự hưởng ứng bằng bức thơ sau đây :

Saigon 13 tháng 12 năm 1967

Kính gởi Ông Chủ nhiệm

Báo BÌNH MINH — Saigon

«Tôi có đọc báo của ông ngày 12-12-67 về nhưng viên công lực bắn súng thay vào pháo.

«Trong cơ sở Hoà xa chúng tôi có ông kẻ nào đã không biết, kẻ nhậu say rồi, rồi nào cao hứng kích sinh ra chơi vài súng làm cho anh em cơ xá chúng tôi hết hồn, lật đật chui tuốt vô nhà, không «điên ra ngoài», vì sợ lạc đạn chết oan uổng.

«Ai cũng thấy cả mà lại có bắn súng cũng tại xa cũng làm thinh...

«Vậy xin Ông vui lòng đăng bản báo cho đến cơ xá của tôi, khỏi sợ chết bất tử.

Xin thành thật cảm ơn Ông.

Kỷ tên: Ô'n Qua

Mà ón thiệt chớ !

Đọc thơ Ông «Ô'n Qua» và nhớ tới những tai nạn vì súng đạn kiểu này ngày nào cũng có xảy ra, nhất trong ngày đêm.

Mừng cũng bắn, buồn cũng bắn, giận cũng bắn, cao hứng cũng bắn. « Ly » in cũng bắn; còn nào gì giúp chuyện gây gổ... thì « ai bắn chậm thì chết » như trên xét là ma. Chỉ buồn cả cái khi bắn nhau mà họ không chết người vì con lại tội ác và là nhời là thường thấy trên báo nhân viên, nhây cinh tất nạn «bắn chết thiên-ma lại trúng đầu, trúng ngực, trúng bụng, đương khác có khi đang trước bắn sau, có khi đang sau trên ra trước... Ô'n qua.

Thấy ông bạn tên đăng «đăng lên báo cho dân cư xa yên tâm, khỏi sợ chết bất tử», nên tôi không tiếc gì với ông bạn.

Chỉ riêng tôi thì thấy có 2 cách để yên tâm; là thấy súng thì... «đến cho xa. Hai là đi bắn biến sanh mạng rồi mình có gì vợ con có «tiền tử» để lo cái thân giam.

Có một cách khác cũng «chắc ăn» lắm. Là nhân dịp ăn LƯỚI LÊ được mời đi thăm Đại Hội, tôi hỏi nhờ bà mua đưm 1 cái mặt nạ sắt và áo giáp, súng bắn bằng lưỡi. Anh chỉ cười tỉnh : thứ đồ nặc tiền lắm đó ! Mà mình lại không có đồ là. À, mà có phải mặt mình mình « cụp đưm đưa mà mình là !

Vậy là yên tâm qua xa cơ rồi !

LƯỚI BÚA «đặt thay cho LƯỚI LÊ

(Vắng mặt vì thăm đi phép đoàn bắn chết viếng thăm Đại Hội)

Nhạc vào đồng quê

Hồi kỷ đặc biệt thời kháng Pháp — của cựu sinh viên KHAI PHONG

(Tiếp theo)

Ai lại có thể chối từ với những người đang đón giữa với cái chết một cách anh dũng như thế? Cha nên P. đáp ngay:

— Lại phải hết. Nhưng các anh bắn đau? Vì bắt thì bắt ở đâu bây giờ?

— Các anh kia ở cả người phòng tuyến. Đã tới gọi phía nên nên. Trước hết chúng mình phải nép về phía sau mới nhà trường kia rồi mười lăm gì thì làm.

Trong lúc S. lần vào những hàng cây để ra phòng tuyến thì ba đứa chúng tôi cần thận đến thăm nhà gạch. Bao nhiêu cảm giác lo lắng xâm chiếm lòng tôi. Vừa kinh ngạc, vừa khâm phục vừa khoái trá, vừa e thẹn.

Mọi lúc sau hơn 10 chiến sĩ đã trở về. Trên là những thanh niên gương mặt cả một nét nét mệt nhọc nhưng họ cố nhăng cặp mắt đầy cương quyết.

Từ lúc đến đây, cả ba chúng tôi như kẻ lạc loài nơi vắng cho rại ngồng trong cỏ chỉ K không đến bờn như thường lệ nữa.

Nhưng, vẻ nghiêm nghị của chúng tôi không hợp với sự tươi trẻ của anh em thanh niên. Vừa thấy chúng tôi là họ lim quen ngay và thân mật ngay. Mặt anh nói:

— Các anh nhạc sĩ phải không? Được lắm. Chúng tôi gặp mà gặp cả anh như là... rồng gặp nước!

Chúc đó ngay chỉ tôi cơ nghe Tiếng Tư B. hát với giọng vội mỗi nhỏ thì thật là chân hơn nghe tiếng... ại tai đó!

Chúng tôi đồng cười nhà nhưng một bạn đề nghị: «nói ít mà nghĩa là hiểu đều chi anh em xem mặt nó thích của» kém những bản khác lọai đa khác đi đâu.

Có thể nói đây là một thí nghiệm mặt bài hay «nhập nhà»!

— Tôi hoàn nghi:

— Nhưng chắc không ai «nhập» nổi!

Qua thì chiến hàn ấy, thích giả nghe chúng tôi với vẻ mặt ngơ ngác.

Khi chúng tôi đến vở kịch cảm gọi là «nhà hoàng» mà ta người ăn cơ mặp cười. Nhưng có tiếng vỗ tay của những nhà «chức trách» nhưc cay vừa quá: gia tự vệ cuộc chẳng hạn!

— Đừng cười!

Tôi nghiêm nghị. Hy vọng rằng cười là... chậm đến chung tôi!

Chúc có bài «Quân tiến đường» là bài hành quân giữa trên lên một chút bài «Tôi ở miền đường tiếng hát».

Chúng ấy cho bao nhiêu hy sinh cùng xây dựng mai.

Hiện lâm trên nên danh, sơ lâm tuổi...

Người Việt Nam trách đầu đến chúng...

Không có gì khắt khe cho bằng mình có bổ bài thật hay, đàn thật đúng mà rồi không gợi được một phản động gì trong thính giả.

Anh Q. là người hát hay nhất, có duyên nhất và lạc quan nhất đoàn. Chính anh cũng thật «ngu!

Những bài «Hương giang đã khác» «Dy khúc My cơ» là những bản «ngọt» của chị O. nên chị đã hát với tất cả tâm hồn.

Nhưng chỉ đôi tiếng hát trong một sự im lặng nếng nề. Sau sân khấu chúng tôi phải... vì tay trước để nói chị được vui. Ông thính giả cam đàm như bắt chước theo với ba nhiêu e đề!

Anh Q. cũng nên quá vì nhìn nhận rằng mình đã chợ một chương trình xem lâm. Anh đã ngay chiến lược. Thay vì cho diễn tiếp những lối hát hợp thính nhiều giọng như «khúc khải hoàn» hoặc các loại hát «hui lâu» anh «nhào» ra sân khấu và xuất khẩu thuật một câu chuyện, tiếu lâm!

Thính giả cười lên nắc nẻ!

Sau sân khấu chúng tôi thở dài khoan khoái. B. nói:

— Dễ không.

Mình bạn. Bạn ăn nhạc trên lên một bản rất tươi «Mùng xuân».

Anh Q. vừa bước vào, nó nói vuốt những bộ mà hết trên trán:

— Cô «trên» rồi, thy giờ phải theo cái chiều đó. Mười buổi luyện đàn chúng phải đánh vào tên bản tiếu lộ.

S. hỏi:

— Nhưng «đánh cách nào đây?

— Các anh đề mặc tôi. Những điều mình sắp đặt trước đã bông bết Phải bỏ bản. Tôi có cảm tính của hy vọng. Vậy đề tôi ra nên.

Quả thật, thính giả đã bớt đi đề, bớt kín đáo. Họ bắt đầu bàn tán. Mặt người ngồi ở hàng ghế đầu nói với người ngồi cạnh:

— Anh đi lâm «hề» hay quá!

Ngke lời phê bình, Q. hài lòng mặt nhưng cũng có cam đâm bước ra nữa. Mặt người chăm chú nghe.

Q. nói:

— Anh chị em đã nghe chuyện «Nhà quê ra đình» tài mới thuật hôi nay. Tại sao người ta lại cười anh nhà quê? Chỉ tại anh ấy chưa ra tính lắm nên. Con người ở lâu thành ma chưa vào nhà quê lắm nên sao không bị người ta cười?

Họ cũng «nhà quê» vậy! Cho nên đều quê đều chợ, ai cũng phải đi đó đi đây, rồi vậy bạn nay tôi xin đến anh chị em đi một vòng trong nước mình. Anh chị em cũng biết tầng nước mình rộng lớn vì gồm có ba miền: miền Bắc, miền Trung, miền Nam.

Muốn cho khỏi bị chê là «nhà quê» anh em phải ráng theo tôi. Bây giờ mình bắt đầu từ miền Bắc rồi sẽ vào Nam. Ở miền Bắc đưa VN mình chúng đang khác cho anh chị em về tôn bao nhiêu. Ra đồng có gì bỏ công hay, và gặp đơn bao điều... chọc ghẹo vậy. Tại đó khi gặp một em gái, đàn ta ở miền Bắc bắt hỏi vậy:

- Người ta ta lên nói, nói thói vui, vui

Rồng anh anh, anh lên nói, nói nhưng chui, chui cùng trên

Tình tình tang, tang tình tình, cô mình ơi!

Mình vẻ, vẻ cô nhớ, nhớ anh chăng.

Anh vẻ vẻ anh nhớ, nhớ bà «ông cô mình cười, cô mình ơi!

Thế rồi cô gái đáp lại:

«Người đâu, Jâu gập gỏ, gỏ lâm chi, chỉ trên cầu, mà biết cô, có duyên gì, gì hay chăng?

Tình tình tang, tang tình tình,

Rồng tình ơi, mình cô nhớ chăng em chăng?

Vui bộ điệu rất duyên dáng. Q. đã lâm cho cả rạp thích cười, cười lên lên. Những Q. đã nói tiếp:

— Biết đàn chúng miền Bắc Việt Nam cũng bỏ hát như trong Nam mà không biết cũng nghe xem đàn chúng miền đó đã đánh ra khái từ mình quân Tàu xâm lăng thì thật là vô «nhà quê»...

Vậy tôi xin thoát lại mọi chuyện rồi sau...

Câu chuyện đời xưa của Q. chỉ là một câu chuyện lịch sử. Nhưng khi nghe nội dên «chuyện đời xưa» tất cả thính giả đều chăm chú nghe:

— Như tôi nói hôi nay, người Tàu thường kéo bè bè sang miền Bắc nước mình để «ăn cắp phụ». Mà đàn mình thì lại không muốn làm tôi mọi kẻ khác. Bởi vậy hễ người Tàu kéo sang là đường ra khỏi xứ.

Năm kỷ quan Tàu cầm một đọc binh hàng 20 ngàn người. Người mình vẻ đời nhà Trần là một nước độc lập nhưng bình lính công binh có bao nhiêu. Cho nên vua nhà Trần với hội ý kiến của đàn đường nên hòa hay nên chiến.

Câu ông bà lão được nói đến Điện Hồng...

Nàng chuyện Q. nói đến không có sắp đặt trước và đi theo chương trình sau... tết mà! Nương không biểu sau ở sau ăn khiến không tôi vẫn có một thông cảm mà thiết nói Q. và khi Q. nói tới Điện Điện Hồng thì chúng tôi hiểu ngay là phải hát bài «Hội nghị Điện Hồng» Hề ở piano không đợi lịch ai chúng biết thế và đến ngay những câu «ca» «đề lấy giọng. Q. cất tiếng hát đơn thanh và nhau tiếng ta:

(còn nữa)

Đề tìm những phút giải trí bổ ích và lành mạnh, bạn nhớ đọc mục: Bạn viễn hoàn muôn sắc

DO NÀNG OANH PHỤ TRÁCH

CƯỜI ĐỂ SỐNG

Hôn nhân lịch sử

...Buồn lòng ngồi nghỉ mỏi dần ơ
Muốn làm bà Nguyệt ông Tơ một thời!
Nợ duyên là chuyện Đất Trời,
Mà hồ ai ảnh lo đời thế nhân!
Thương người nam nữ độc thân,
Xuân nữ cưới hỏi một lần là xong!
Đem Bà gả cho Ông,
Keo sơn gắn bó, tơ hồng se sân!

xXx

Và đây..., chả rõ Ông Vấn,
Bà Hom sửa tái nắng khăn theo hầu!
Ông Cả gieo cho Bà Bầu
Tác tơ rén nắt nhịp cầu cheo leo!
Bà Quờn sửa tính nghiêm ngơ,
Vẻ theo Ông Tổ mà nhờ tâm thân!
Ông Thìn dao đại tính xuân,
Bà công Bà Điền bao lần nước mây.
Bà Thọt tử bấy nhêng nay,
Đợi tin Ông Tơ chọn ngày rước dâu!
Dòm quanh... cảm có ai đâu?

À... cảm Ông Lãnh cuốt rầu chờ thời!
Gặp Bà Rịa cũng duyên trời,
Kèm thêm Bà Chiếu một đôi Thong dong!
...Rồn rằng bà cặp tay ông,
Ngả bà Chả là sang sống Thị Nghè!
...Nhà thơ đứng khóc bên hè,
Nhìn quanh chẳng biết «ăn chè» với ai!

TÊ NHỊ

CÔ TÍCH CHO EM

So sánh Mặt Trời và Trái đất

Chúng ta đều biết mặt trời ở rất xa trái đất và nó lớn hơn trái đất nhiều.

Khoảng cách đó tới 49.500,000 cây số. Vì từ mặt trời ánh sáng rọi tới trái đất phải mất 8 phút 15 giây. Tính ra nó gần gần 7.000 cây số.

Đường kính mặt trời được 1.394.409 cây số. Trọng lượng của cục lửa khổng lồ ấy được tới 419 175.000.000.000 thước khối, nghĩa là bằng 1.283.720 lần trái đất.

Ai đầu tiên thí nghiệm biết trái đất tròn

Ấy là nhà triết học Hy lạp tên Aristote (trước chúa giáng sinh 384 kỷ). Ông cần cứ theo người thực và đã luyện lẽ như trên. Ông nói bóng quả đất chỉ sang một trăng thành một hình tròn. Như vậy chỉ có quả cầu tròn mới có thể chiếu ra cái bóng hình tròn như thế.

Nơi nóng biển sâu nhất?

Biển sâu nhất là Tiểu Bình Dương. Con sơi sâu nhứt tên là Fosse du Planet ở phía Đông Phi luật Tân gương Thái bình Dương.

NỤ CƯỜI THÀNH THẬT

Cô sao muộn con vậy?

Bé Nam đưa mẹ vào nhà thương sanh. Vài giờ sau thì bé Nam mừng rỡ được một đứa em.

Thấy cô mụ săn sóc đứa nhỏ, bé thấy khách hỏi cô mụ:

— Cô được đứa em mấy chưa?

— Đâu có đứa nào hết!

— Cô vẽ đây lâu mau rồi?

— Được ba tháng.

— Tới ở! Sao mà lâu vậy, mà em mới vô có mấy giờ mà đã em rồi. Cô tới ba tháng mà chưa ở?

Chủ tử ở đâu?

Giữa văn phạm thầy giáo gọi Hợi lên bảng đen viết:

«Bác sĩ giải phẫu bình xong rồi hỏi:

— Câu đó chủ tử ở đâu?

— Dạ, nhà thương ạ!

PHỤ NỮ KHOẺ, TRẺ ĐẸP

Trang điểm buổi sáng

Cô MỸ LỆ

KHOẺ, TRẺ VÀ ĐẸP, là điều mong muốn nước mơ của bao gái chúng ta từ xưa đến nay và dân tộc nào trên quả địa cầu cũng thế.

Vậy tôi làm cho khỏe, trẻ và đẹp là một thiên tính của phụ nữ (mà nam nhi cũng thế, vì là một vấn đề cần thiết), vì nó là sức sống của con người đầu đầy đặng lực (khỏe trẻ) để điểm tô cho cuộc đời thêm sinh thế và hạnh phúc vui tươi cho gia đình.

Trau dồi cho trẻ đẹp không phải để mê hoặc bạn trai hay lại dụng sắc đuổi lâm đào lộn tuột tự sẵn? và phá đổ thuần phong mỹ tục lâm và đạo xử hội và chính bản thân mình gia đình nhỉ.

Cũng không phải lâm nổ lệ cho sắc đẹp mà cách quá đáng. Điều đó phải bỏ cả thì giờ các công việc có tích lợi khác, và tốn kém tiền bạc một cách phung phí.

Sắc đẹp, trẻ trung là do sức khỏe quyết định trước hết. Sau, phần mỹ phẩm bên bạc, chỉ như một lớp son tô phết bên ngoài bề mặt thôi.

Chúng ta không chú trọng ở sức khoẻ thì không khác lấp vào bên trong nước sơn. Nhưng, trước nay có đẹp bao nhiêu, rồi cũng tan rã, vì lớp vẩn bên trong nát rữa.

Muốn giữ được trẻ trung tươi đẹp lâu dài, các bạn cần săn sóc sức khỏe cho toàn thân và đồng thời sức khỏe cho từ bộ phận mà phương pháp cần yếu duy nhất là phương pháp thể dục và thao nâu cho các bộ phận trong thân thể.

Ở nước nầy, Mỹ Lệ vẫ phụ trách đề kiến chỉ cho những phương pháp làm cho trẻ đẹp lâu bền. Đẹp là nhiều chỉ những điều đẹp tạm bợ do son phấn bề ngoài trong chốc lát.

oOo

Bây giờ bạn đã tính tào tâm tứ và thể chất như thế. Bạn lấy ngày nghỉ, để uống từ hớp một một ly nước nóng hay sữa nóng. Để là bạn vẫn đó tạng phủ một cách hữu hiệu.

Xong, bạn tắm với nước lạnh, nếu không thấy lạnh, hay nước ấm hơi nóng nhiều mặt chất, cũng bạn. Bạn xoa và phong khắp mình rồi đùng bàn chấy nắm hay cái khăn lông, chà xát cho đến người. Mau xé do đó mà lưu thông, điều hòa, bạn cảm thấy khỏe khoắn, hăn lâm việc.

Khi chăm đến bạn đùng bên chải (riêng để tóc) nhất thật sẽ đầu xuất từ trước ra sau để để da đầu được «đánh thức dậy, tóc sẽ mượt và đẹp, trách bịnh cho tóc, chỉ như thế đỡ rụi ba chục bạn, rồi bạn muốn cuốn kiểu nào tùy theo ý bạn.

Đoạn, bạn tắm một lớp kem nuôi da lên mặt. Tuy nhẹ bắt tô đồ hoa lên; cảm lên mặt; tay kinh miệng ra mũng tang; cạnh mũi ra tai, và từ chân mày lên chân tóc. Thế rồi bạn trang điểm để đi làm.

(còn tiếp)

NAY MAI KHỞI ĐĂNG

Một tài liệu y học hữu ích
Một bí quyết giữ gìn sắc vóc
Để bảo vệ cái đẹp tươi đẹp cho các bạn phụ nữ từ tuổi đợ thì, đến tuổi năm, sáu mươi.

CÁI ĐẸP TỪ BỘ NGỰC TRƯỚC NHẤT...

Giúp các bạn phụ nữ nhiều phương pháp tắm bằng giữ gìn cái sắc đẹp tươi bền và chăng những bộ ngực đẹp, mà đẹp từ đầu tóc chân.

Do bà PHƯƠNG LAN Họa soạn cùng bà NGUYỄN THỊ NGỌC giám đốc Mỹ Viện Tân Tiến, tốt nghiệp Mỹ Việt Resaud (Pháp) Elizabeth Arden (Mỹ) Yama (Đức) Tokyo (Nhựt).

Đọc theo những tài liệu «Encyclopédie permanente de la Beauté du Buisson»...

VĂN HÀO VICTOR HUGO TẶNG CÁC EM

THẦY GIÁO LÀ NGƯỜI THỢ GIỎI

Các anh có bao giờ nghĩ đến thế nào là một ông giáo hay không?

Các anh bước vào nhà một người thợ làm xe, trông thấy người thợ đang đóng xe, làm bánh xe, các anh bảo: « Đây là một người biết lắm lắm ».

Các anh vào nhà một người thợ dệt — người dệt lành nhiều — các anh bảo: « Đây là một người biết lắm ».

Các anh bước vào nhà một anh thợ rèn — người làm xuống, cuốc, bừa, bừa cày, đưa cày — các anh bảo: « Đây là một người thợ cần đúng ».

Những người làm việc khéo lên nào, các anh đều cũng bảo thế.

Thế thì các anh bước lên vào nhà một ông giáo. Các anh phải khẩn cầu đầu chào người cho thật sâu! Các anh có biết tại sao thế không?

Chính người là kẻ mở trí khám — một vật tối cần cho đời các anh đấy!!! Thầy giáo đáng kính cần thế mà giáo cũng thế.

TÀI LIỆU HỮU ÍCH CHO NHỮNG AI LÁI XE

Những biện pháp làm giảm thiểu tai nạn xe cộ tại Hoa Kỳ

(Tiếp theo và hết)

LUẬT LỆ LƯU THÔNG :— Theo luật lệ nay, mỗi tiểu bang sẽ phải triển và hoàn tất việc thiết lập những luật lệ đường lộ nhằm để áp dụng chung cho cả đường phố lẫn xe lộ. Điều luật cũng khuyến khích mỗi tiểu bang đề ra chương trình tổ chính luật lệ đường của [illegible] bang mình cho phù hợp với luật lệ của tiểu bang khác.

TỔA ÁN LƯU THÔNG :— Luật lệ này đòi hỏi tòa án thiết thức mà những tòa án lưu thông Tiểu bang theo đó thông báo cho cơ quan lưu trữ lý lịch lưu thông biết về tất cả những vụ xử trường hợp vi phạm luật lệ lưu thông.

Điều luật này cũng cho khuyến cáo là những người bị tố cáo vi phạm luật lệ lưu thông phải có tiền điều trước tòa án. Điều luật này cũng khuyến cáo là bang nên thông [illegible] điều lệ áp định tiền phạt vạ, thể thức áp dụng cho những trường hợp phạm luật lưu thông.

LIÊN HỆ GIỮA RƯỢU VỚI AN NINH CÔNG LỘ :— Điều luật này yêu cầu mỗi tiểu bang [illegible] sự hợp tác của những địa phương, thiết lập chương trình nhằm giảm hiểu những tai nạn xe cộ do những người lái xe say rượu này nên Nhưng tiểu bang phải thiết lập như [illegible] thể thức khám nghiệm [illegible] định đương lượng rượu trong máu của một người lái xe.

Một người lái xe phạm giới vi lái xe trong lúc say rượu hoặc bị ảnh hưởng do rượu gây nên sẽ được coi là say rượu. Điều luật này cũng cho khám nghiệm đương lượng rượu trong máu.

TÌM HIỂU LAI LỊCH VÀ KHÁM XÉT NHỮNG NƠI XẢY RA TAI NẠN.— Theo điều luật này thì Liên bang yêu cầu sự hợp tác của những chính quyền địa phương, để thiết lập một chương trình tìm hiểu lai lịch và khám xét những điểm hay xảy ra tai nạn và theo đó những nơi bị tai nạn có tai nạn.

Luật lệ cũng đòi hỏi có một chương trình phát triển những phương [illegible] cần cái cao cho được an toàn tại những nơi nói trên.

HỒ SƠ LỊCH VỀ LƯU THÔNG— Điều luật này đòi hỏi mỗi bộ thông khẩu của bang, và những bộ thông địa phương thiết hợp, tập trung những dữ liệu về lưu thông cho hoàn thiện hơn.

Nhưng cơ quan đó [illegible] cung cấp những bản tóm lược phân tích. Và những bản phân tích đặc biệt về những dữ liệu. Những cơ quan nói trên có đầy đủ lý lịch về người lái xe, xe cộ, tai nạn và cũng là đặc động cho những cơ sở phân tích và cải cách.

CHỐNG LẠM DỤNG RƯỢU :— Đối với khoản này mỗi tiểu bang [illegible] cung sự hợp tác của những địa phương [illegible] trong chương trình huấn luyện cưu thương cho nhân viên áp [illegible] cấp cứu đối thiết lập luật lệ sử dụng bị thống gian thông hai chiều cho công việc cấp cứu.

Ngoài ra, điều luật còn ghi rõ rằng bị thông tài thương và những cơ sở cấp cứu khác sẽ được thiết lập thêm. Luật này cần đòi hỏi một chương trình cộng tác tại tiểu bang để điều vụ cứu thương cấp cứu.

HỌA ĐỒ, XÂY CẤT VÀ BẢO TRÌ XA LỘ :— Điều luật này định rằng những xa lộ và đường phố hiện hữu phải được bảo trì trong một đều kiện và tính cách cải thiện và đề an toàn.

Công việc tối tân hóa đường xá hiện hữu và công việc đường xá mới đều phải thi hành đúng theo luật lệ an sinh đã được hoạch bước thừa nhận do Giám Đốc Nha Kiến Lộ Liên Bang. Luật lệ đòi hỏi việc mắc đèn trên những đường tắc hành và những trục giao thông chính tại những khu vực thành thị, và những nơi thường xảy ra tai nạn và những giao điểm quan trọng.

Luật lệ còn đòi hỏi hai bên đường phải quang đãng, trên đường có đầy đủ những dấu hiệu chỉ đường, những lan can đặc biệt và thành cấu và những dấu hiệu chỉ đường đi tới cơ sở cấp cứu.

HIỆU BÁO KIỂM SOÁT LƯU THÔNG — Điều luật này cũng định đặt một tiêu bang, với sự hợp tác của những chính quyền địa phương, để thiết lập một chương trình về những hiệu báo kiểm soát lưu thông như đèn hiệu, hiệu báo [illegible] và [illegible] những thứ do phải phù với luật lệ được Giám đốc Nha Kiến lộ Liên Bang ban hành hoặc thừa nhận.

Nhưng hiệu báo kiểm soát đó phải được sửa đổi cho phù hợp luật lệ này, và điều luật còn đòi hỏi để có những hiệu báo kiểm soát lưu thông phải được bảo trì và sửa chữa phòng bị trước và được soát xét, ngày, đêm.

GIẢI THƯỞNG CUỘC THI TRUYỆN NGẮN BẠN TRẺ

Truyện chọn đăng SỐ 48

Hành quân

— TRUYỆN DỰ THI SỐ 184 —

— Tác - giả — SONG PHƯƠNG

CHIẾC Cực thăng đảo một vòng nơm tôi xuống một thửa ruộng rồi bốc thăng lên cao. Người sạ thủ đa đen vẫy tay chào từ biệt tôi anh ta hết to lớn giữa tiếng động cơ « Good luck !».

Cô lẽ anh ta đã nói câu ấy với nhiều người từ phi cơ anh ta nhảy xuống, cầu nói tâm thường ấy có lẽ trăn an hộ ít nhiều đủ có khi họ không trở lại tôi chợt nghĩ vẩn vơ, không hiểu mình là người thứ mấy được thường» câu nói ấy. Tiếng rít của máy phân lực nghe xa dần rồi lần lần trong tiếng ầm ì của đoàn khu trực đang nhào lộn bên kia bờ kênh, vài cột khói bốc cao lên khói ngon tre, cuộc truy kích vẫn còn đang tiếp diễn.

Cô tiếng gọi tôi từ phía sau, tôi giật mình quay lại. Thạch Sơn, người cận vệ của Phong cùng viên sĩ quan đại đội phó đến phía tôi. Vừa thấy tôi Thạch Sơn đã ba lên khóc như đứa trẻ.

— Ông chết rồi Trung úy ơi!

Tiếng khóc của người lính làm tôi bực mình và nặt ngang.

— Đ-m Biết rồi, im đi! đâu tao đến chỗ nó coi. bộ mày khóc trù tao phải không?

Người lính im bặt tiếng khóc, sự phục tùng một cách tuyệt đối làm tôi thương hại anh ta và cảm thấy cái vô-lý của mình.

Tôi quay sang người sĩ quan trẻ tuổi nãy giờ đang đứng im lặng kế bên, mắt đỏ hoe không hiểu vì suốt đêm không ngủ, vì thuốc súng hay vì khóc

— Nó nằm đâu rồi chuẩn úy?

— Dạ ở phía bên kia.

Anh ta đầu tôi đi, người cận vệ im lặng lẽo đẩo theo sau im lặng, chung quanh tôi, những người lính mặt mũi tinh cách gom các xác chết, đôi mắt hồ đồ ngẩu vì trận đánh đêm qua dưới những hồ cá nhân ngập bùn sình, dưới trận mưa đã làm mất thành phố hồi hôm, trận mưa làm hài lòng người, thành phố ở đâu những ngày nóng bức và cũng làm cản trở những cuộc không trợ của chúng tôi. Người sĩ quan buồn rầu :

— Nếu hồi hôm trời không xấu thì có lẽ đã chớp bóng về lúc mới bị thương. Nhưng không một giờ sau, ông lại bị thêm mấy mảnh tám mốt thì ông nằm luôn !

Chúng tôi đến trước một hàng xác chết, được bọc trong những tấm poncho mà cứt ngựa mà trước đó họ con choàn đề tránh mưa, những tấm poncho mà số người thành thị chế biến thành những tấm áo bọc xe đẹp để của họ.

Nhìn bực tức vì cớ lúc nãy lại đến với tôi. Viên cuẩn ủy vẫy tay gọi người hạ sĩ quan thường vụ.

— Ông đâu ?

— Dạ tại em đề Thiếu ủy nằm dưới bông mít của cây toài con.

Chúng tôi đứng trước xác nó, cũng như những xác nằm cạnh bên, hay cũng như bất cứ ai chết vì bom đạn trong cuộc chiến tranh này Viên đạn trở từ bụng ra sau lưng, hay mảnh trái phá ghim vào trong mắt, vào cổ của nó cũng như trăm ngàn vết thương nơi người khác, tâm thường như bất cứ trường hợp nào đã xảy ra cho nó hay sẽ xảy ra cho tôi.

Nhưng tôi cần vệ vẫn còn nức nở bên tôi, anh kể lại cái chết của Phong với một giọng ướt sũng, cái chết mà anh ta cho là anh dũng, Tiểu đoàn cho là anh dũng, chúng ta cho là anh dũng...

Anh ta vừa kể vừa khóc sướt mướt, đôi lúc tiếng khóc lại ầm ức trong cổ làm tôi nghe khó chịu.

Người hạ sĩ quan thường vụ biết ý đưa anh ta đi nơi khác để tôi dặng yên lặng trước xác nó, không, của người hùng.

Bây giờ thì nó vinh viễn không còn nói được gì nữa rồi không còn những cuộc chửi nhau qua mấy truyền tin giữa hai đứa. Nó cũng không còn can nhân việc tôi vào quân trường trước đó nữa. Hết thật rồi, không còn một chất liệu lạc gì giữa tôi với khối thịt bất động nằm dưới chân nữa rồi. Thật vô lý, cái vô lý chỉ xảy ra không quá 24 tiếng đồng hồ. Tiểu đội chỉ huy hôm qua nó, đến đại đội qua lãu chỉ huy đến khu trực thăng. Tôi còn thấy nó vẫy tay chào tôi, hứa sẽ tìm cho tôi cây mũ tầu để « rắn lon » hứa sẽ tìm cho tôi lá cờ giải phóng làm kỷ niệm. Đại đội nó nằm ẩn ngay bờ kênh. Tâm giờ còn bảo cáo vào ngày, rồi hai mươi hai giờ đêm trận chiến bắt đầu.

Giọng nói của người hiệu thính viên vẫn bình tĩnh khiến tôi yên lòng. Mấy giờ sau, anh ta hết lớn trong mấy gọi trực thăng tôi im bặt, tôi đòi tiếp xúc với thầm quyền nhưng trả lời tôi là những tràng súng máy vang vào ống nghe tôi chợt hiểu...

Thôi nhé Phong ! Bây giờ mày khỏi cần cái vô dược với tao nữa rồi, thế giới yên cho mày.

Có điều không ngờ là mày biết cầu nguyện sau tao mà lại bướng sáng trước tao. Mà sinh lây mày đã xóa tên mày rồi đi Phong vùng đất mà mày từng than thở là khắc nhau chơi tí nào đã giữ mày lại với nó.

(Còn nữa)

Tác giả hoàn toàn chịu trách nhiệm về sáng tác phẩm của mình.
Truyện ngắn dự thi phải là tác phẩm chưa đăng báo nào.
Mỗi tác giả bài « HÀNH QUÂN » ô. Song Phương đến tòa soạn lãnh tiền nhuận bút 200đ. Khai trừ đăng như đã ghi trong điều lệ mỗi ngày (Trong giờ làm việc trừ Chủ Nhựt).

CHIẾN TRƯỜNG VIỆT NAM VÀ PHƯƠNG TIỆN KHỔNG LỒ CỦA MỸ

Cầu không - vận vĩ - đại nhứt lịch-sử chiến tranh, nối liền Mỹ-V.N.

★ Bất cứ lúc nào cũng có 60 phi cơ khổng lồ C141 hoạt động tại phi trường Biên Hoa

SAIGON.— Phi trường Biên Hòa bằng nhiên rộn rịp, sẵn sàng tan bao giờ cả để tiếp nhận hơn 400 chiếc phi cơ C141 vượt 16.000 cây số đem đến tăng viện cho chiến trường Việt Nam 10,000 binh sĩ nhảy dù Mỹ.

Đây là chiếc cầu không vận vĩ đại nhất và đi nhất để chuyển quân qua vùng Đông Nam Á, kể từ sau Thế chiến thứ hai.

Ngoài việc chuyển quân, những phản lực cơ khổng lồ bốn máy C141 đã mang đến cho binh sĩ hơn 5.000 tấn quân trang và những chiếc phi cơ cánh quạt khổng lồ C.133 đã chở 37 chiếc trực thăng UH. 1 đang yên trụ cho Sư đoàn 101 Nhảy dù.

Cuộc chuyển quân mang danh "Hành quân «Eagle Thrust» là một cuộc biểu dương sự đáp ứng mau lẹ của quân đội Mỹ cho chiến trường bất cứ nơi nào trên thế giới và cũng để chứng tỏ một sự phối hợp nhịp nhàng và mau chóng của Thủy Lục Không quân Mỹ.

Phải bốc hàng xong trong 16 phút

Những nhân viên tại phi trường Biên Hòa có 16 phút để rỡ hàng từ phi cơ cũng tiếp nhận binh sĩ, một thời gian ngắn nhất so với cũng việc thường ngày của họ.

Các phi công lái C-141 cũng vậy đến Biên Hòa họ không có đủ thì giờ để nghỉ ngơi tí nào, phải có đoàn cơ sở liên hỗ để 16 phút sau lại cất cánh về Cam Ranh, hay cảng Cỏ Clark tại Phi Luật Tân, Tại Cam Ranh phi cơ được tiếp tế nhiên liệu đồng thời lấy thêm những binh sĩ bị thương lấy các thương binh bình để đưa về Mỹ.

Cuộc chuyển quân rộn rịp đến nỗi bất cứ giờ phút nào cũng có khoảng 60 phi cơ khổng lồ C141 và 20 chiếc C133 vượt, Trên đường chuyển quân phi cơ phải ở nơi trực để lấy năng nhân tức thời tiếp.

Tại một trạm ngũ chân, nhân viên phi hành đoàn chỉ có hai tiếng đồng hồ để lấm tắt cả công việc nào. Các binh sĩ thấy bị mệt mỏi chân tay vì cái cho đó nên mới có giải khát để rồi lại lên đường (Các nữa).

(Còn nữa)

EM GÁI HẬU-PHƯƠNG

● Phóng sự thời đại của cô ANH-THÚY

Phái đoàn em gái hậu phương ủy lạo anh em chiến binh

Bé Linh ngồi xuống bên cạnh anh. Bộ đồ màu xanh bịch-vịc «bói-vài» đặc biệt.

— Thế sao anh bị thương ?

Anh cười :

— Em hỏi lạ, sao anh bị thương ? thì đánh giặc thì bắn bắt bị nhau thôi.

Bé Linh nghe anh Hải nói mà bẽn rụng rỏi.

Ngày mai đây lúc cái chân của anh nó có lên hình lê đã «đa gắn với thân» nhau thế nào? Hay phải lựu vào gậy trúc bắc lên «chưn đúng» Bé thấy đến anh Hải ngày xưa. Anh Hải của ngày còn là sinh viên Luật khoa năm lên năm giải. Áo nói rất, ăn chơi phá phách với cả miếng đất bên ngoài Cầu Đông Ba. Bé bắn anh vào lớp khoa mà lớp.

Thấy anh em Bé Linh nói chuyện có bộ xúm tụ quá một vài anh bịnh binh xám lại phương vẫn phòng Việt cái cô nữ sinh chỉ nói Hợi yên lành.

— Thế nào cô có bằng lòng cho tại tôi được cái hân hạnh nghe cô hát ca-vanh Việt Nam Bé Linh tới sân dây nghe thương mà bỗ bỗ chỉ cáo, các bạ anh em chiến binh phía sau mà hết tưởng lên là «các em là đã...» Chém cha các anh cũng ngài như vậy?

Cô ở ở tích nhà ta biết như vậy, đi gốc đông trong cái bao tử tiếp hàng của các anh như vậy bên trong ta một chương trình thông gian 9 phần chống lực.

— Xin lỗi các anh, các anh hết ăn như vậy thì tôi cho các em quà đi nhé! Các em không như ai đâu chỉ biết thương chỉ-giai thân thế thôi! Anh nay đâu, Mà lúc nào các em cũng nghĩ đến quý anh đã «đâm» với bà Bắc em lên chiến em để hy sinh cho người gái đầu tiên.

Bé em ta «Thích cô đất Trời»... nên mới đây các em có phái «ủy» những sĩ «ủy» anh em chiến sĩ. Vì chỉ... các anh em chiến sĩ là hàng nhất.

Xin cô bạn đồng ý với chúng tôi cho một trang phái tay.

(còn tiếp)

TIN VỀ TÌM VIỆC

—Sinh viên Cao đẳng Công kỹ Nghệ đã giấu hạng Bình thứ từ Trung học đến Tú tài II, có kinh nghiệm dạy học; nhận dạy kèm tại tư gia từ Đệ Nhị trở xuống về các môn Toán Lý Hóa. Liên lạc với: Đăng 169/1 Minh Mạng PhúNhuận.

—Sinh viên Cao đẳng Công chánh- Nhận dạy kèm tư gia về môn Toán—Lý hóa từ Đệ Nhị trở xuống.

Thư về Trương 289/3 Phan văn Trị Gia định.

—Sinh Viên Cao đẳng I Công Kỹ Nghệ nhận dạy kèm tại tư gia từ Đệ Nhị trở xuống về các môn Toán, Lý Hóa, Liên lạc với : Đăng 169/1 Minh Mạng Phú Nhuận

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

Tiểu thuyết võ hiệp Trung-Hoa

● *Nguyên tác* TRẦN-THANH-VÂN
● *Dịch thuật* HÀN.GIANG.NHẠN

— 72 —

HỒI 18

TRONG HỒ MA XUẤT HIỆN GIAI NHÂN

Nhỏ Cương nghe ngự một chốt rồi nói :
— Tại hạ muốn cáo từ đây.
Thiếu phụ áo trắng giơ bàn tay nhỏ nhắn lên nói :
— Khoan đã ! Ngô Cương hỏi :
— Tôn gia không muốn bung tha tại hạ đời khỏi nơi nầy ư ?
Thiếu phụ ngập ngừng :
— Không phải...
Ngô Cương hỏi ngay :
— Vậy tôn gia còn điều chi muốn nói ?
Thiếu phụ hỏi lại :
— Thiếu hiệp bảo muốn tìm Ngô Hùng phải không ?
— Phải rồi.
— Không kiếm y không được hay sao ?
Ngô Cương đáp bằng một giọng kiên quyết :
— Tức phải tại hạ tất hoi, không thì góc biển chân trời cũng phải kiếm cho bằng được.
— Kiếm được ý rồi làm gì ?
— Giết y.
Thiếu phụ áo trắng không nói gì nữa. Mặt nàng hiện sắc luôn mấy lần, Hồi lâu nàng hỏi :
— Thiếu hiệp tự tin ở kiếm thuật của mình lắm chăng ?
Thiếu phụ hỏi câu nầy một cách đột ngột, Ngô Cương không ngăn nổi lòng chạy thẳng của nàng, chẳng lẽng hỏi đáp :
— Tại hạ cũng biết chút đỉnh nhưng không đến nỗi kém lắm.
Thiếu phụ nói :
— Thế là thiếu hiệp tự tin ở mình rồi.
Ngô Cương nói :
— Tự tin không phải là tự mãn.
Thiếu phụ nói :
— Hay lắm ! Nhưng ta chắc thiếu hiệp chưa thấy cây binh khí...
Ngô Cương trợn mắt lên, không biết đối đáp thế nào.
Thiếu phụ áo trắng giơ tay ra vừa vẫy vừa nói :
— Lấy kiếm ra đây !
Sau tiếng đa nói một thiếu nữ áo trắng xuất hiện. Hai tay thị cầm một thanh trường kiếm cả vỏ cung khoá đưa cao qua trên đầu đang lên thiếu phụ áo trắng.
Thiếu phụ áo trắng đón lấy thanh kiếm. Nàng buông tiếng thở dài rồi rút kiếm khỏi vỏ. Dưới ánh trăng lấp loáng một luồng bạc quang vượt lên không.
Bất luận là ai cũng nhận ra ngay đây là một thanh bảo kiếm.
Ngô Cương không nhận được trầm trồ khen ngợi :
— Thật là một thanh kiếm báu !
Thiếu phụ áo trắng tiện tay lượm một thanh trường kiếm đúc bằng thép nguyên chất của tên đệ tử vô ranh lên. Nàng cầm bảo kiếm ở ở chặt một nhát.
Choang ! Thanh trường kiếm kia lập tức gãy làm ba đoạn.
Ngô Cương bất giác thốt mặt ra.
Chẳng tự nhủ.
— Giá tỷ mình luyện được chiêu «Thanh kiếm kiếm phách thì thật vô địch, rồi thanh bảo kiếm nầy Có như thế mới là tương hợp. Nếu ý nghĩ nầy chỉ thoáng qua trong đầu óc chẳng rồi bỗng ngay. Chẳng không muốn những điều ước mong quá phận.
Thiếu phụ áo trắng vận đủ nội lực rút ra thanh kiếm một cái. Trong lúc ánh sáng bỗng tắt cực rõ hiện ra bằng chim phương.
Ngô Cương không hiểu sáng gì thuật huyền hư gì, chỉ lặng lặng đứng gỏ.
Hồi ma ! Tiếng hát ! Mỹ nhân ! Bảo kiếm ! Tất cả những cái nầy đây về thân bỉ thêm vào đó những ý nghĩ rùng rợn :
Thiếu phụ áo trắng trầm giọng hỏi :
— Nếu ta đem kiếm báu nầy cho thiếu hiệp mượn...
Ngô Cương nghĩ lước hỏi lại :
— Mượn ư ? Tôn gia cho tại hạ mượn ư ?
Thiếu phụ đáp :
— Phải rồi ! Ta chỉ cho thế hiệp mượn thôi chứ không thể tặng được.
Ngô Cương hỏi :
— Tại sao vậy ?
Thiếu phụ đáp :
— Vì thế hiệp muốn kiếm Ngô Hùng.
Ngô Cương kinh hãi lui lại một bước dài, run lên hỏi :
— Tại hạ hoàn toàn không hiểu chi hết.
Thiếu phụ áo trắng nói :
— Dĩ nhiên là thiếu hiệp không hiểu được. Thanh bảo kiếm nầy có nhiều lai lịch. Thiếu hiệp hãy cẩn lấy đề phòng thì sẽ Nhưng giữ chặt quyền y không hề sát thiếu hiệp.
Ngô Cương vẫn chưa hiểu rõ hỏi lại :
— Tại sao vậy ?
— Thiếu hiệp bất tất hỏi điều nầy làm chi.
Ngô Cương vẫn chưa chịu thôi, chăng lại hỏi :
— Thế thì tôn gia cho tại hạ mượn kiếm là có mục đích ?
Thiếu phụ áo trắng đáp :
— Dĩ nhiên là có điều kiện chứ.
Ngô Cương lại hỏi :
— Điều kiện gì ?
— Thiếu phụ áo trắng đáp.
— Nếu ta không hiện diện tại trường thì thiếu hiệp cũng dùng sát hại Ngô Hùng.
Ngô Cương ngẩn ngơ hỏi :
— Điều kiện cầy kể ra cũng đặc biệt.
Thiếu phụ áo trắng cười lại nói :
— Khi thiếu hiệp hiểu ở đạo lý bên trong thì nó chẳng có chi là đặc biệt.
Tuy nàng cười lắt nhưng nàng vẫn đẹp lắm, lẹp khiến cho lòng người phải run động say sưa.
Trong lòng Ngô Cương không có ý niệm phức tạp, nên chẳng không thấy nó cám dỗ, mà chỉ lấy làm lạ hỏi lại :
— Tại hạ muốn biết rõ được không ?

(Còn nữa)

*Tiểu thuyết tình cảm xã hội của Nghiêm Lệ Quân * Chương VI ● số 77*

Đêm đó, Tuyết Vân không sao yên giấc được vì chuyện thai sản cứ ám ảnh nàng, không giây phút nào tâm não nàng được nhẹ nhàng.

Cứ mỗi lần nàng trở mình nằm nghiêng thì lại nghe như có cái gì khẽ ngọ ngoạy trong bụng. Mấy lần đó, nàng cảm thấy toàn thân tuot lạnh và dâm ra hồi hoảng.

Sáng ra, Tiến cũng đem xe đến rước nàng, nhưng nàng cũng không dậy nổi. Sau một đêm thức trằng, nàng nghe mệt nhọc, mắt hoa, đầu nặng, chỉ chỉ rất rời.

Tiến đi rồi, nàng nhắm mắt thiếp ngủ được một giấc.

Buổi trưa, Tiến có ghé thăm nàng, nhưng buổi chiều chàng lại không đến. Mặt ý định chợt nảy sinh trong đầu óc Vân, nàng hăm hở dậy đi rửa mặt, chải gỡ và thay áo đi.

— Thấy vậy, bà sáu cũng nhẹ lo :
— Con bớt rồi hả bông ?
Nàng vượng cười :
— Dạ, trong mình con khoẻ nhiều rồi mà nữa. Chắc mai con đi làm được.
Bà sáu gạn :
— Bây giờ con đi đâu đó, không phải đi làm sao ?
— Con đi chợ Saigon mua đồ một chút, ngày mai nữa.
— Trong mình con không được khỏe, có đi thì sớm sớm nghen con.
— Con đi chừng bon tiếng đồng hồ thôi.
Tuyết Vân ra cửa, bà còn theo hỏi :
— Bữa chiều, con ăn cơm hay chưa ? Con cho mà nấu biết đặng mà nấu cơm cho con.

Nàng dạ ơi anh :
— Con ăn cơm được rồi, mà nữa.
Thế rồi nàng ngồi xích lô đến phòng mạch của một bác sĩ chuyên khoa thai sản ở đường Công Quỳnh xin khám.
Sau khi đăng nhập Tuyết Vân kể rõ chứng bịnh bác sĩ xem mạch xong, ông hỏi nàng :
— Bà thấy triệu chứng là lúng nay từ hao lắc rồi ?
Tuyết Vân hơi ngạc nhiên vì không biết tại sao lúc đầu vị bác sĩ gái nàng hỏi «Cô có bầu gì đó lại xem bà bằng «bà» Cô ấy cái tiếng «bà» bằng «bà» ấy làm cho nàng hồi hộp lo lo nhiều lắm.
Nàng đáp bằng giọng run run :
— Thưa bác sĩ... con... ngày.
Ông bác sĩ tươi cười :
— Bà yên tâm, không có bịnh hoạn chi hết.
Tuyết Vân ngạc nhiên :
— Dạ... ?
Giọng bác sĩ chầm rãi :
— Bà sắp sẽ bão tin mừng cho ông ở nhà bà đã thy thai rồi đó, nữa.
Trông xét đánh bạn tai, Tuyết Vân tái mặt kinh hoàng :
— Trời ơi ! Thật vậy sao bác sĩ ?
Bác sĩ nghiêm ngay nét mặt :
— Tôi đâu có dám nói dối với bà. Tại sao bà lại có vẻ mặt hình tình như vậy ? Dường như ông bà không thích có con thì phải.
Tuyết Vân lắc đầu lia lịa, miệng lắp bắp :
— Dạ... dạ không... Thưa không, có con... chẳng tôi mừng lắm bác sĩ ấy.
— Vẻ mừng của bà mà tôi thấy như sự khổ, bà tái mặt vậy đó.
Tuyết Vân lúng túng :
— Thưa bác sĩ, vì... vì đây là ... lần đầu tiên... nên tôi vừa mừng vừa sợ !
Bác sĩ gật gật :
— À... à ! Lần đầu tiên, nghĩa là bà có thai con đầu, phải hôn ?
— Dạ phải.
Vị bác sĩ phì cười :
— Không có gì đáng sợ đâu bà. Nếu bà con có thì bà phải vui mừng sẵn đón. Bây giờ, tôi cho bà các thứ thuốc uống để giữ tính trong bình thường sức khỏe cho bà. Rồi đúng hai tháng sau, bà trở lại đây để khám lại. Trong thời gian nầy, nếu bà nghe trong người có gì lạ, bà đến cho tôi biết.
Tuyết Vân gật đầu vâng dạ trong lúc vị bác sĩ cầm bút thảo toa.
Ra khỏi phòng mạch, Tuyết Vân cảm thấy chơ vơ vững mất mát, đi không muốn vững. Về đến nhà, nàng nằm lì trên giường, lấy khăn đậy mặt mà khóc thầm.
Tâm giờ tối, nàng lại thay y phục đi nữa. Nàng nói dối với bà sáu là về trên nhà thăm mẹ, tự thấy thì nàng đến phòng trọ tìm gặp Tiến, cho Tiến rõ sự thật và thức giục chàng lo gấp việc cưới hỏi.
Vừa đến phòng Tiến thì nàng phải khựng lại bên cánh cửa đóng kín vì bên trong vang dậy ra tiếng khéo nhỏ của đàn bà con gái.
Tâm trạng của nàng trong lúc nầy là cảm trong khi nàng ngồi trong phòng mạch bác sĩ. Nàng muốn xô cửa vào xem sang nào khác trong đó, nhưng sáng cố sức dằn nén nổi ghen tức đặng nghe ngóng tình hình như thế nào để biết nàng kia có liên hệ với Tiến như thế nào.

(còn nữa)

TRUYỆN DÀI XÃ-HỘI

CHÙM NHO UẤT-HẬN
(THE GRAPES OF WRATH)

● *Nguyên tác* : JOHN STEINBECK
(giải thưởng NOBEL)
● *dịch giả* : CAO.TÙNG
(Số 14)
CHƯƠNG IV

— Hai ngày rồi ! Vì lại bỏ về đây. Để mà chúng kiến cái cảnh rầy, nầy Muley gia quyến tôi đi đâu cả ? Sao nhà vắng vẻ như vậy, bà ở rồi mọc đây sao ?
— Hồi lúc ba mẹ của Tommy vừa vào lên đường tôi có mặt ở đây. Tôi có nói cho bà e biết là tôi nhất định ở lại. Bác nói bác rất buồn bực vì không có mặt Tommy tại nhà. Tôi bắt bác e viết thư cho Tommy không, bác bảo thế bao giờ nghĩ lại coi, cả thể là ba, sẽ viết. Rồi bác lo nói : Nếu bác không viết thì tôi cho ở lại Tình thương đem chẳng Tommy gửm bác.
Tôi cho bác biết là nhất định tôi ở lại. Không ai có hề bắt buộc tên Graves Muley nầy bỏ xứ mà...
Joad thiếu não :
— Mà ông bà đi đâu ? Anh sẽ thuật lại sau những điều anh nói chuyện với bà tôi. Bà mà tôi đi đâu, anh ?
— Lúc ngàn hàng cho mấy vợ chồng, ông bà muốn đi đâu, chẳng ai tới cùng. Ở gần với Tommy sách sáng quyền ấn tha đó. Ông lấy bàn tráy bít mấy rây đan phía của sổ mặt, nhưng không ngăn được cái đâu mấy ấy tiếp tới. Ông nói Tommy không muốn giữ người lái xe : Thằng Wolly Fexley đó mà ! Nó cả gì ông nói Tommy đâu ! Nó cho xe chạy tới chạy lui, ông vào cho cho tận Ông nói Tommy đau k ở lắm. Ông đã đến tình không cho như hồi trước.
Joad gạn dò :
— Mà vậy giờ ba mẹ tôi đâu ?
— Tôi nói cho Tommy rồi đây. Phải ba chuyển xe bò ra của John mua cách đây đâu chừng ba, mươi bốn mươi cây số ngày. Phải Tommy thấy trể nữa, ở gần bà tôi nói lúc nhóc trên xe. Còn anh Noah của Tommy thì hắc thuốc kiếc nhỏ.
Joad nóng ruột quá toan mở miệng thì Muley lại dặt kết luận :
— Tất đều lần về nhà của John của Tommy.
— Vậy sao ? Tất cả đều ở chả của John ? Không hiểu ở đó làm gì ? Nhờ anh Muley anh đừng có đùa đây, lần nữa anh có thể quay lại đây bắt đó. Tôi muốn biết cả nhà tôi lên gì đang đó kia !
— Họ lại bông vin thị tình gom nhặt tiền bạc để đi về miền Tây. Họ tìm xe mua một chiếc xe cũ để làm chuyến. Ở đây không có cái gì làm hết. Người ta trả lời nầm cực xu để lấy một xe bò vậy, vì ai nấy phải đi để có một chút công việc làm.
— Họ đi đâu ?
— Đi về miền Tây thì thôi. Cách nay bốn hôm tôi gặp anh John của Tommy đi sau thì. Anh ấy nói một đoạn thì có chiều đi mau ở ngay ?? của ông chủ. Tôi mang theo thì chị cũng nghĩ tu người mất tỉ nhiều là hơn cả.
Cầm lin nói :
— Xí, tôi anh sao đó nếu nói bị người ta hiểu lầm nghĩ ngờ. Phải chi anh tốt tình, trong sạch như thiên hạ thì tôi đâu đây nghĩ ngờ, hiểu lầm anh ?
Hỏi nghiêm giọng hỏi :
— Từ hồi năm tới giờ tôi có bốt bốt, tôi tính hay làm ăn chỉ lên nào chưa mà chẳng có thể tôi là không tốt lắm, trong sạch chứ ?
Cầm lăng tăng :
— Ở vậy chớ sao hồi rầy, anh không nói thẳng cho tôi biết là tôi đang trở về mà lại... gọi cho cái gương ngươi... đang nghi ngờ đó ? Tại anh chớ bộ
— Tại ông thì đúng hơn !
— Tại ông ? Sao lại tại ông ?
Hỏi rún vai đáp :
— Tại ông không cho tôi nói cho chị biết có ông vừa mới thoát ngay trở về.
Cầm ngạc ngiu, hỏi rằng :
— Gì kỳ cực vậy kta ? Tại sao ông lại muốn giấu tôi chớ ?
Hỏi cười nhẹ :
— Anh biết được ý muốn kỳ quặc đó... đó ông.
Cầm nhìn lên nhà trên rồi day lại, chau mày hỏi :
— Mà tại sao anh không hỏi dây chuyện đó ?
Hỏi lại rún vai :
— Ông không cho tôi hỏi kỹ. Nhưng tôi có nghe theo lời ông gọi chị mở cửa lầm như thế đó... nhưng... ông ấy gạy ở Anh ngữ không được anh mà anh quá ! Vậy đó ! Trời ơi, thiệt là oan cho tôi. Cần oan hơn Thị Kính nữa !
Đang rối trí về sự xuất hiện đột ngột của ông Ngọc như hồn ma bóng quỷ nghe câu trên bà ấy về Hỏi hỏi cô Hỏi, Cầm cũng không nín cười được. Nàng cố dằn cho mấy cười duyên Hỏi kêu trên như hoạ :
— Trời ơi, thiệt là khổ thân tôi, không đây một tuần lễ mà tôi bị người ta hiểu lầm nghi oan tôi ? Lại sống làm sao cho nổi bao giờ !
Cầm trở mặt hỏi :
— A hiểu lầm anh mà tôi ? Hiểu lầm. Tôi nói hiểu lầm, ... hiểu lầm nỗi, hiểu lầm, thứ nhứt thôi mà !
Hỏi cười gằn :
— Hừ, hừ ! Mới chỉ nói lầm thôi, chị nói dễ nghe khỉ... Hôm nọ ai lên cho bà ngoại tôi có tình ý gì với chị trong cô cậu Nghiêm leo trèo vào đây gặp cô Hai ? Tôi hỏi chị người đó là ai, có phải chính là chị không ?
Cầm lúng túng, cố chống chế :
— Tại vì... tôi mắc cỡ... cái Nghiêm cho bà tôi muốn lại anh thiệt sao ? Nó lắm như vậy, tôi cũng bị... ảnh hưởng xấu cả bộ không sao ?
Hỏi cố nín cười nói bông quơ :
— Phải chi bị bà nghi ngờ mà... có thiệt thì cũng đó lúc bà và cô phân... sung sướng...
Cầm trợn mắt hỏi lớn tiếng :
— Có thiệt là sao ? Có phải anh muốn nói là tôi và anh có chuyện lẹo tẹo gì với nhau không ?
Hỏi thở ra, lém mặt tỉnh bơ đáp :
— Lém sao cô chuyện đó được ? Phải tôi gửi rem chi... mấy mu đi năm lên trên giường lão cho được !
Cầm thẹn đỏ mặt xấc tới đánh tình tình lẹc vai lên lưng anh ta. Anh đưa vai lưu lưng ra chịu đựng, trêu chọc :
— Ở... đánh nhẹ đi. Đánh cho chết thì ai nấy đi. Cầm tay chị tôi cũng đã vương lắm rồi.
Cầm giây nẩy nếu nào :
— Anh đừng có ý nghĩ đen tối khẩu nan như vậy nghe... tôi là gái có chồng rồi, anh cho muốn gì... nữa cho ? A sợ... trên đầu anh sao ?
Thấy vẻ nước khác, Hỏi không sợ trêu ghẹo... bung quay mặt :
— Trời ơi, người coi vậy mà yếu bóng vía... Mới nói sơ sơ có vậy mà đã nóc mão muốn khác rồi.
Rồi anh ta cất giọng nghiêm nghị nói tiếp lan :
— Chị Cầm! không có chuyện bậy bạ đâu. Tôi... sợ phe nghiêm kín thật đó, chưng tôi cũng có chút là... Biết chị là gái có chồng tôi đâu dám lộn xộn cho anh... Phải trời ?

(Còn nữa)

Tiểu thuyết trinh thám rùng rợn, bí mật

AI QUẬT MỒ ÔNG TỔNG ĐỐC

(Số 14) ● *NÀNG OANH viết*

CHƯƠNG THỨ NĂM

THEO DẤU THỦ PHẠM

Tùng Sơn đi vòng ra sau chợ, đến chỗ bến thuyền đón Chàng đứng đó nhìn quanh quất, có ý tìm xem chiếc thuyền mà hồi nãy chàng trông thấy định khuất bên bờ nuôi đó, có đến đây không. Tất là những con thuyền lớn nhỏ cần neo đậu trên mặt nước lớn lẫy đến nhiều phương phiếc. Chỉ có tiếng nông nổ vào bờ thuyền và chao động những chiếc thuyền rất nhẹ, Tùng Sơn mừng thầm :
— Được lắm ! Hồi chưa tới. Tí nữa trên ba giờ rưỡi. Thuyền hắn mới cập bến được. Còn sớm thì giờ cho ta làm việc.
Nói xong, nhà phóng viên đi qua đầu chợ phía trên để ra ngoài con đường cái quan, lúc là con đường bộ nối liền Huế ra Hà nội. Dải theo con đường nầy, là con đường sắt xuyên lê Nam ra Bắc.
Tùng Sơn đứng ngay giữa đường, nhìn về phía dưới một hồi rồi nhìn trở về phía trên. Trong đem tối, con đường trắng nhựa chỉ mờ mờ một màu xám đen như con màng xỉ nằm phơi lưng dưới sương khuya.
Tùng Sơn đứng nhìn, có khi khom lưng sát xuống để phân biệt những vật ở xa. Chẳng trông đã phải thất vọng vì bóng tối của chín đã lan tràn. Bỗng chẳng kêu lên một tiếng khẽ như vừa bắt được vật quí. Chàng đứng dậy, hai tay lanh lẹ xắn lại vành nón và tay thọc vào túi quần có cây súng lục, giữ lấy cán súng khư khư trong tay.
Tùng Sơn đã thấy gì ?
Ở phía trên một khúc quanh lơi của con đường bộ, cách chỗ chàng đứng độ trên 100 thước, nhà phóng viên nhận thấy mới khối đen nằm sát bên lề đường phía tay mặt. Chàng không chịu nghị ngờ gì nữa. Chàng quyết chắc cái khối đen ấy là một chiếc xe hơi chứ không thể là thứ gì khác. Nhưng thấp quanh lơi ấy không có cây cối mọc ra nên Tùng Sơn tin chắc rằng đối mắt chẳng không trông lầm khoan thai như một người đi dạo mát, chẳng bước lên vệ cái khối đen ấy. Cũng đến gần, hình dáng chiếc xe hơi càng hiện rõ rệt.
Chàng mỉm cười nghĩ thầm : « Ta đã đoán trúng đây ! Không nên vội vàng bỏ qua rồi mà hãn bước lùng phải cho xe đã ở khác quanh ấy, mà đều có xe bỏ đó một chút. »
Đi ngang qua gian nhà mà Mai Anh đang lẩn ở đầu xóm để cắt xe khi nãy lên dần-điền, Tùng Sơn bước chậm lại và đưa mắt nhìn qua song cửa. Nhìn ngoài đến lên lối, chàng thấy hai cha con người « gái đen » nằm ngủ say ở trước đầu chiếc Nerva Sport của chàng.

oOo

Truyện dài tình cảm xã hội của SĨ TRUNG

CHƯƠNG VI Số 117

Hỏi vẫn cười bảo :
— Chị hãy nói cho đi. Tôi nhường chị đó. Tại hai người cùng mở mắt một lần nữa, mới hạn nhau đó à ! Bây giờ tôi tắt mấy, bỏ đó. Chị mở mày trước đi !
Cầm cứng phàn :
— Ăn nói cái giống gì lý lắc vậy hả ? Cái gì mà mở mắt mấy ? Giọng sốp phó, ... có khác.
Hỏi cười bỉ bỉ :
— Thì tôi ta đàn sốp phó, tôi xẻ chớ tôi có chẳng tôi là thầy thông hiểu hơn hoặc là... Bảo bếp hồi không hu !
Cầm bảo tôi xỉ vô lên trên Hỏi, nói :
— Nè, đừng ở đó mà ăn đua, nói xỉ tôi đó nghe. Hoh liệu bỏ đó !
— Tôi nói thật tình mà ! Tôi ma có ý xiêng hoặc xả gì chi cho... Ý gì tôi mà mi quanh vận hoạn, bể đâu tôi đi.
Cầm cay lắm mặt ra tai, nàng đập lia lịa lên ngực Hỏi mảng nước :
— Đã quỉ, đã chó ! Ăn với nói như quỉ sứ vậy đó. Để rồi tôi... mét ông với bà cho coi !
Hỏi [illegible]
— Chị ấy giữ ở trường tượng quá trời đi. Mình nói cái gì ra rồng bị chi tai... Tôi lắm hết. Hồi nãy, phải có hồn giục chỉ xá mình

— A hiểu lầm anh mà tôi ? Hiểu lầm. Tôi nói hiểu lầm, ... hiểu lầm nỗi, hiểu lầm, thứ nhứt thôi mà !
Hỏi cười gằn :
— Hừ, hừ ! Mới chỉ nói lầm thôi, chị nói dễ nghe khỉ... Hôm nọ ai lên cho bà ngoại tôi có tình ý gì với chị trong cô cậu Nghiêm leo trèo vào đây gặp cô Hai ? Tôi hỏi chị người đó là ai, có phải chính là chị không ?
Cầm lúng túng, cố chống chế :
— Tại vì... tôi mắc cỡ... cái Nghiêm cho bà tôi muốn lại anh thiệt sao ? Nó lắm như vậy, tôi cũng bị... ảnh hưởng xấu cả bộ không sao ?
Hỏi cố nín cười nói bông quơ :
— Phải chi bị bà nghi ngờ mà... có thiệt thì cũng đó lúc bà và cô phân... sung sướng...
Cầm trợn mắt hỏi lớn tiếng :
— Có thiệt là sao ? Có phải anh muốn nói là tôi và anh có chuyện lẹo tẹo gì với nhau không ?
Hỏi thở ra, lém mặt tỉnh bơ đáp :
— Lém sao cô chuyện đó được ? Phải tôi gửi rem chi... mấy mu đi năm lên trên giường lão cho được !
Cầm thẹn đỏ mặt xấc tới đánh tình tình lẹc vai lên lưng anh ta. Anh đưa vai lưu lưng ra chịu đựng, trêu chọc :
— Ở... đánh nhẹ đi. Đánh cho chết thì ai nấy đi. Cầm tay chị tôi cũng đã vương lắm rồi.
Cầm giây nẩy nếu nào :
— Anh đừng có ý nghĩ đen tối khẩu nan như vậy nghe... tôi là gái có chồng rồi, anh cho muốn gì... nữa cho ? A sợ... trên đầu anh sao ?
Thấy vẻ nước khác, Hỏi không sợ trêu ghẹo... bung quay mặt :
— Trời ơi, người coi vậy mà yếu bóng vía... Mới nói sơ sơ có vậy mà đã nóc mão muốn khác rồi.
Rồi anh ta cất giọng nghiêm nghị nói tiếp lan :
— Chị Cầm! không có chuyện bậy bạ đâu. Tôi... sợ phe nghiêm kín thật đó, chưng tôi cũng có chút là... Biết chị là gái có chồng tôi đâu dám lộn xộn cho anh... Phải trời ?

(Còn nữa)

TIN TỨC KHẮP NƠI

PHÒNG KHÁM BÁC SĨ TƯỜNG TRỰC

(Trước thời ba 18-12-67 từ 19g30 đến 6g10 sáng hôm sau)

B.S. Lê-văn-Hai 18 Nguyễn Trãi — CHOLON
Uông Ngọc Thạch 136 Phan thanh Giản — SAIGON
Lê thị Tuyết 36 bis Ngô tùng Châu — SAIGON

«Sống» mất tên cướp lợi hại

SAIGON.— Như tin đã loan tin cướp 8 bao 1.180.000 đồng của hãng thương gia Trịnh ở đường Gia Long vừa thoát chạy thì bị bắt. Tin cho biết Lê văn Đa 29 tuổi, một trong hai tên cướp lợi hại này đã được đưa sang phòng Cảnh Sát Hoàn Quốc I. Theo nguồn tin thì Lê văn Đa L. phụ tá, Trong lúc đưa y với lui, hãng hiểu nhân viên L. sợ tới thì nào để cho Đa thừa cơ tẩu thoát được.

Thưa những 46 tủ lạnh và 55 máy giặt không giấy tờ

SAIGON.— Hồi 7 giờ 50 phút chiều ngày 15-12, nhân viên cảnh sát được tin báo đến nơi khám xét căn nhà số 94A đường Cao Thắng bắt gặp 46 chiếc tủ lạnh và 55 máy giặt đã hiện nhưng không có giấy tờ hợp pháp. Chủ nhà là Nguyễn thị Nhu Trư. 36 tuổi, buôn bán công ty nhỏ bị bắt thẩm vấn.

Đào công sau tòa rinh 1 xe, ra ngã trước bệnh viện bị 1 xe khác

TÂ NAN.— Hồi 16-12 anh Đoàn văn Đ. xin vào Nghĩa quân được giới thiệu đến ngoại chân Tỷ Y tế Long an khám sức khỏe. Ra anh Đ. cảm thấy mình đầy đủ sức khỏe ký xe đạp của y tá Đỗ văn Hiếu để đi hành lang. Hồn sau, người chạy bưu ở Đ mượn xe đạp lại cũng việc thấy Nhiêu nhân được xe. Cảnh sát đến nhà anh Đ. vừa bắt gặp thêm 1 xe đạp nữa mà anh này khai vừa đánh cắp nơi công ty Tôa án (HTT).

VC giả Quốc gia xét giấy tờ

GIAĐỊNH.— Vào khoảng 8 giờ 30 đêm 15-12, một số đông dân đi xem Lễ cúng Thần ở Đình Phong Phú xã Tăng nhơn Phú Thủ Đức xã Tân Hòa Sài đã bị Việt cộng giả Quân đội chặn đường khám xét giấy tờ, nhiều nhất và bực sont khắp rồi.

Được tin, Lực lượng an ninh Đ.P.C.N. vây kín thôn chung tân sát mang theo một số giấy tờ của dân [illegible] bao (PV).

Bị «em» xin trọn 1 vành tai.. «lưu niệm»

BIÊN HÒA.— Vào khoảng 9 giờ đêm 15-12, có một thanh niên Nguyễn văn H 27 tuổi (Biệt kích Mỹ) đến xem Đấu Sâu chợ Biên Hòa thì bị không-hiểu-nghĩ sao đã nem bị mất em "lưu xin" bị nhẹm cắn cắn đôi tiện vành tai phải.

Anh H. kêu cứu đã đợi rồi đến khi em vết thương đã mau cùng đến nhà viện nhờ săn sóc, sau khi hàn lo nhẹ nó III (PV).

Thêm 1 nghiệp đoàn mới

SAIGON.— Mới [illegible] vừa thành lập nghiệp đoàn Nghiệp đoàn công nhân Điện lực viện VN+ Hội đồng Vũ đoàn Trương và Nguyễn Mão thay mặt Ban Sáng Lập vừa gửi tin báo cho biết và cả đoàn bạn đến dự Đại hội thành lập vào ngày 17-12 tại số 780 Trần hưng đạo Saigon. Đại hội đặt dưới quyền hiện tại của Nghiệp đoàn công nhân Điện lực Tổng số 14 L.T.N.H.D.V.N.

Tịch thâu nhiều truyền đơn VC

SAIGON.— Khoảng 8 giờ sáng ngày 15-12, có 3 thanh niên đang bán 61/003 đường Trần hoàng Quân phát truyền đơn kêu đồng bào trong mới biết đó là truyền đơn của VC đã kích của phái đoàn [illegible] Nguyễn. Cả nhóm bán tin cho nhân viên cảnh sát nhà quê khi chân [illegible] Tân Bình nhóm họp đã đi mất dạng.

Nhân dịp này, Ông Giám Đốc Nhà Thông Tin Báo Chí cho gọi vào thư viên câu các vị Chủ nhiệm các tạp chí kiểm soát chặt chẽ nội dung các phẩm trước khi đăng tiên bán, tránh đăng những tác phẩm khiêu dâm, đồi trụy.

Người ta được biết theo luật lệ hiện hành sự phổ biến các tác phẩm phạm thuần phong mỹ tục có thể bị truy tố ra trước Tòa án hay bị phạt tiền và tù (S.G.)

trong thời gian 15 liu mà chỉ là không chuyển viên đình máy, giờ khác, tiếp liệu vv...

Thế mà bỗ lại cho thì, nhận ngành Y tế Quốc gia không cần bạn chế vẽ bực lực cũng như vẽ chống chỉ xin giấy chuyển nhân đã được ấy thì [illegible] cũng cấp lại là 1 việc dễ dàng.

MINH XÁC
về một lời tuyên bố của Th. tướng Minh Tư lãnh sự đoàn 21 Bộ Binh

Mới số báo chí ra ngày 12-12-67 trong bài tường thuật về buổi thuyết trình của Thiếu Tướng Tư lãnh Sự đoàn 21 Bộ binh ngày 10-12-67 có đoạn như sau :

«Thiếu Tướng Tư lãnh sự đoàn 21 Bộ binh cho biết là các anh em binh sĩ Việt Nam Cộng Hòa đã chiến đấu liên tiếp 55 giờ liền, trong khi các chân đường thường cần nhu binh đồng minh là 11 tiếng đồng hồ.

Sự thực theo tin đính chính của Văn phòng Bộ Tư lệnh sự đoàn 21 Bộ binh thì Thiếu Tướng Tư lãnh Sự đoàn 21 ở bình sắc nhận là không có đề cập so sánh như trên, mà chỉ nhắn mạnh là binh sĩ Việt Nam Cộng Hòa đã cố gắng vượt mức 1 công một đơn vị mà đánh liên tục hai mục tiêu ở hai địa điểm khác nhau trong 55 giờ đồng hồ không nghỉ, chứng tỏ là Quân lực VNCH không sợ gian khổ và hy sinh tột bức trong khi bị xuyên tục là không chiến đấu.

Kính chào

Thiếu tá TRẦN VĂN ÂN

2 TUẦN BÁO BỊ CẢNH CÁO
vì đăng bài khiêu dâm

SAIGON — Ông Giám Đốc Nhà Thông Tin Báo Chí đã gửi thư cảnh cáo Hai tuần báo SAIGON THỨ BẢY và PHỤ NỮ MỚI ngày 8-12-67 vì đăng tải một số bài viết và tiểu thuyết có tính khiêu dâm, tu phương hại đến thuần phong mỹ tục nước nhà.

Nhân dịp này, Ông Giám Đốc Nhà Thông Tin Báo Chí cũng gửi văn thư yêu cầu các vị Chủ nhiệm các tạp chí kiểm soát chặt chẽ nội dung các phẩm trước khi đăng tiên bán, tránh đăng những tác phẩm khiêu dâm, đồi trụy.

Người ta được biết theo luật lệ hiện hành sự phổ biến các tác phẩm phạm thuần phong mỹ tục có thể bị truy tố ra trước Tòa án hay bị phạt tiền và tù (S.G.)

Hội Ái hữu Kỹ gia N.V.
THƠ MỜI
họp đại hội thường niên bầu Ban Trị sự niên khóa 1968

Sau một năm hoạt động, Ban trị Sự hội Ái hữu Kỹ gia Nam Việt sẽ mãn nhiệm kỳ vào cuối tháng 12-1967

Để chào sinh hoạt của Hội được liên tục, Ban Trị Sự đã đề nghị trong kinh nhật tất cả Hội Viên Hội Ái Hữu Kỹ Gia vui lòng đến dự phiên họp thường niên của Hội để bầu lại Ban Ban Trị Sự niên khóa 1968.

Ngày giờ đại hội: 9 giờ sáng ngày 31-12-1967.

Địa điểm: Câu lạc bộ Bảo Chí 15, Lê Lợi Saigon.

Mong rằng với thiện chí sẵn có, các bạn Hội Viên sẽ vui lòng tham gia đông đảo buổi gặp gỡ đầu tiên được thành quả tốt đẹp.

Trân trọng kính mời.

TM Ban Trị Sự
Thư Ký
LÊ TUẤN

tiếp theo 7 trang 1

Ông Tổng trưởng cho biết thêm rằng, sau quốc tiếp trên sáng Tổng thống Nguyễn Văn Thiệu đã nhấn mạnh đến những yếu tố chính của chương trình Quốc gia.

Chúng tôi không dám quy kiến về việc mở rộng điều kiện để thi mà chỉ mua [illegible] Lao sự thời của chúng ta.

Thứ ngày, chúng tôi là nhân viên của Bộ đào tạo, lúc thế vào trường phải có chống chỉ 2 năm trung học và phải xuất đầu hơn mức đó được. Vì số đợi tại qua đông — Cu thể năm 1959 ở đây thì số Sài gòn trên 5000 người chỉ lấy 60 người.

Ở Huế gần 4000 người chỉ lấy 45 người thời gian học thì ra trường lúc kết rồi phải học lại một năm. Vì chương trình khác biệt, cơng nhu đeo tạo cũng như nhu nang cần một số viên điều [illegible] khi tôi nghiệp phải đi [illegible].

Chúng tôi kh cũng đám tự hào, sẽ nắng lực chuyên mon [illegible] nhưng học lực đã có cần bản [illegible] lúc ra trường đến nay, cũng đã tiến đều có từ tám đến mười năm công vụ và liên tục cần [illegible] công tác đều đều.

Một số ann chị em hiện đảm nhiệm các chức vụ quan trọng trong trường phòng ở các [illegible] tại Saigon khoa hay các bệnh viện. Vậy mà chúng tôi không được [illegible] nhận ngạch [illegible] Quốc gia.

Kính xin [illegible] trong vui lòng xét lại ngạch [illegible] trên để chúng tôi hoàn tất thực thân.

Trong khi chờ đợi sự chấp thuận kính xin, ông Tổng trưởng [illegible] dây tâm lòng thành kính biết ơn của chúng tôi.

Kính chào ông

Đại diện một số anh chị em viên trường Y tế [illegible] Đường Saigon và Huế

(Không đề tên)

1 TỔ ĐẶC CÔNG V.C THỊ XÃ CẦN THƠ BỊ SA LƯỚI

CẦN THƠ.— Người tin Cảnh sát Quốc gia tại Cần Thơ vừa cho biết là đã được một tổ đặc công quan trọng của Việt Cộng vào đã 14-12 tại quận an Vĩnh Kỷ, đường Nguyễn công Trứ Cần Thơ.

Tổ này gồm 14 Tổ Đảng Sĩ Diệt Mỹ Nguyễn văn Trều gồm ba tên Nguyễn văn Bảy tự Bảy Hùng tuổi, Tổ trưởng, Lâm thị Hoàng Mai 15 tuổi và Tạ thị Tư tự Ngọc 17 tuổi.

Theo tin khai của bọn này thì tổ này năm vừa qua chống đã định đặt mìn tại quan Vĩnh Kỷ để phá hoại nhưng chưa kịp thì bành thì bị bắt.

Cảnh sát Cần Thơ còn tích thu được tại nhà của Lâm thị Hoàng Mai một bánh chất nổ nặng lối ám kilô gần sáu đầy đặc và đồng hồ người để hai lựu đạn M.26 một mặt thu thanh tại nhà tên Nguyễn văn Bảy.

Ngoài ra Cảnh sát Cần Thơ vừa bắt giữ thêm 7 tên khác liên hệ đến tổ này, đa số đều cất trú, chưa đến 20n.

Tổ đặc công trên đây cũng đã thú nhận từng đặt mìn phá hoại tại cơ sở Phi Long Thương Mãi Minh Mang bến cuối đường quay, lượng lực đạn xảo Đại Thanh. Cần Thơ cũng đặt mìn ở cơ sở Mỹ kiều trước Tòa án Cần Thơ và khách sạn Thanh Bình, ở bến Ninh Kiều Chính tổ đặc công này cho đình [illegible] vụ đặt mìn nơi đây sát hại vô và ba con của Đại Úy trung ngọc Trinh ở đường Phan đình Phùng, Cần Thơ.

tiếp theo 6 trang 1

Tin đồ Phật giáo tin ở tình thương của Chúa

Dân Biểu Bắc sĩ Nguyễn Đại Bằng cũng cho biết đây là một Phật tử thuần túy, chung với tình thân hòa đồng Tôn giáo đang là nền tảng trong ngày lễ Chúa Giáng Sinh Tổng Thống Nguyễn văn Thiệu sẽ nghỉ đến tình thương yêu của Chúa đã dạy chúng ta: người ta tất mà bên phải, con hãy chìa má bên trái ra và sẵn sàng tha thứ cho các công đân biện đang bị giam giữ vì vụ chánh biến miền Trung.

Dân biểu Nguyễn Đại Bằng cũng cho biết sẽ đề nghị đánh điện vào Tổng Thống VNCH là thể theo lời yêu cầu của đa số đồng bào ở thành phố Huế.

Số họp đại hội và đình công toàn đặc

Anh em công xác nhận là, nếu từ ngày hôm nay đến hết ngày 17-12 mà Ban Giám Đốc nhà đến tiếp tục không giải quyết thỏa đáng mọi yêu sách, chiều ngày 18-12 67 anh em sẽ mở đại hội công nhân Thủ điện toàn quốc và quyết định là đình công toàn quốc hay không.

Chúng tôi đang theo dõi tin này.

THANH NIÊN NHẬP NGŨ KHÓA 27 SĨ QUAN TRỪ BỊ PHÁI TRÌNH DIỆN TRƯỚC 9-1-1968

SAIGON.— Theo thông cáo của Quốc vụ Thị trấn Saigon—Gia định các tuổi niên cư ngụ tại Saigon và Gia định đã nhận được lệnh gọi trình diện nhập ngũ khóa 27 Sinh viên Sĩ quan Trừ bị phải đến trình diện Ban tiếp nhận của Quốc vụ Thị trấn tại Văn phòng trường Cộng Hòa (đường Ng. Kim Chy Lông) từ ngày 28-12-67 đến ngày 9-1-68. Giờ làm việc của Ban tiếp nhận từ 7g. 30 đến 11g30 chiều từ 14g30 đến 16 giờ 30, từ ngày Chủ nhật.

Thông cáo cho biết các thanh niên trình diện trở về không được cứu xét và phải thi hành quân đội với tư cách binh nhì trong nghiệp kỳ phép định.

Thông cáo

Tổng Vụ Thanh-niên **Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất** Tăng trọn kính mời toàn thể đồng bào và Phật Tử đến tham dự buổi nói chuyện.

Đề tài : **Vu an Miền Trung**

Hồi 20 giờ, ngày thứ hai, 18 tháng 12 năm 1967, Tại Trung Tâm Quảng Đức, 294 Công Lý Saigon.

Văn phòng Trung Ương

Thông cáo

Thi hành Thông cáo số 2271 BKT/KSKT/KSITgC, ngày 11-12-1967 của Nha Kiểm soát Kinh tế,

Chúng tôi trân trọng thông báo quý vị khách hàng mua xe gắn máy HONDA 50 CC chưa lấy Hóa đơn chính thức và tiền dư hãy đến lấy ngay trong thời hạn từ nay đến 31-12-1967.

ĐẠI THÀNH
Công Ty
235, Lê-thánh-Tôn
SAIGON

Cần bán gấp

1 căn nhà số 551B Ng. đình Chiểu Tân Định dài 18x4th. Đây đủ tiện nghi (gần trường học; chợ, nhà thờ) Giá định 600.000đ — Xin hỏi Cụ Thiện.

SANH LỢI?
Bảo đảm an toàn

Quý vị có ý nhiều vốn chưa dùng muốn được SANH LỢI hàng tháng hoặc 1, 2 năm được bảo đảm an toàn, hoặc muốn trở thành Chủ Viện Phó, Đầu, Cao Ốc, Hotel. Hãy hỏi SAIGON-CHOLON đều sẵn có hết lợi ích do MỸKIM 8 Ngô tùng Châu (Ngã 6) Saigon Đ.T 23.989 Mua — Bán. Cho vay, Mua, Mượn. Cầm Thế Xây cất, Cho mướn, Bán gấp, Mua gấp (Đều có lợi) Giải quyết mau lẹ Đã ra đường bán gấp nhiều phố đẹp.

Ban nóng, cảm ho

UỐNG NGAY THUỐC
1) Ban nóng Trẻ Em
2) Cảm nhức đầu
(người lớn)
Hiệu KIM SIÊN
361, Phan đình Phùng — Saigon và có bán tại các tiệm thuốc Bắc.
K.N. 657 ngày 7-3-63

MUỐN HẾT LAO PHỔI

Em Nguyễn văn Nhân chị em vừa được một vị sĩ tài ba trị hết lao Phổi (bịnh nặng và lâu hơn ba đến 9 năm) Em đứng có mặt cám ơn là bà con ghé tôm em. Về ngay nhà anh đề chỉ em đưa đến y sĩ ấy.

Anh Nguyễn văn Bài
418/22 Nguyễn Hoàng
Chợ Lớn

thế giới qua làn sóng điện

Một phái đoàn quân sự A cần Đình sang V.N.

BUENOS AIRES (AFP).— Phái đoàn quân sự đầu tiên của A cần Đình sang Việt Nam Cộng Hòa sẽ rời Buenos Aires trong những ngày đầu tháng giêng 1968.

Đề là một phái đoàn quan sát, lên đường để dập lại lòng bạn cách đây vài ngày.

Việt cộng tại Đông Đức

BALINH (AFP).— Nguyễn Nhu, ân trưởng phái đoàn đại diện của Mặt trận Giải phóng Miền Nam Việt cộng tại Đông bá Linh, hôm Sáu, đã độ trình ủy nhiệm thư lên Walter Ulbricht, thủ tướng Đông Đức. Nhân dịp trường phái đoàn Nguyễn văn cũng ngỏ lời cảm ơn Đông Đức đã ủng hộ mạnh mẽ hơn chống.

Ngân khoản Ngoại viện của Mỹ năm nay thấp nhất

HOA THỊNH ĐỐN (Reuter).— Hôm thứ Sáu, hạ nghị viện Hoa kỳ biểu quyết lần chót dự luật ngoại viện, đã chấp thuận ngân khoản 2.205 triệu Mỹ kim viện trợ kinh tế và quân sự cho 74 nước với số phiếu 198-158. Đây là ngân khoản ngoại viện thấp nhất trong lịch sử 20 năm chương trình ngoại viện và là hơn ngân khoản đã tăng thêm yêu cầu gần 330 triệu.

Anh và cuộc hưu chiến ở VN

LUÂN ĐỐN (Reuter).— Các viên chức Anh quốc hôm nay tiết lộ quyết định của Hoa kỳ nhằm ngăn cản các cuộc ngưng bắn Việt nam dịp Tết Dương lịch và Tết Nguyên Đán sắp tới.

Các viên chức Anh đã ghi nhận rằng thủ tướng Harold Wilson đã tin cách sắp đặt các cuộc viếng thăm Hoa thịnh Đốn và Mạc tư Khoa vào đầu năm 1968. Các cuộc ngưng ngắn kích Bắc Việt có thể giúp các cuộc hội đàm của thủ tướng Wilson tại hai thủ đô của Mỹ và Nga liên quan đến vấn đề chiến tranh tại Việt Nam.

Hy lạp sau đảo chính hụt : bắt bớ hàng loạt

ATHENES (UP).— Các người tin cẩn thân quyền hôm thứ sáu cho biết là một loạt các nhân vật Hy lạp đã bị bắt giữ tiếp theo cuộc nổi dậy bắt thành của quốc vương Constantine.

Các người tin tiết lộ thêm là khoảng 20 cựu bộ trưởng quan trọng cùng một số quan nhân đích và kỹ giả đã bị bắt giữ theo lệnh của chính phủ quân nhân đang cầm quyền vì bị nghi là ủng hộ viên của quốc vương trong số có cả trung tướng George Peridis, cựu tư lệnh quân đoàn «C» và thiếu tướng Andreas Ereelman, tư lệnh sư đoàn thiết giáp duy nhất của Hy lạp.

BỐ CÁO

Xin bố cho ông VÍNH KHÁNH tức NGUYỄN VÍNH KHÁNH, có đi chứng tại số hàm nhân số 139(CT) đường Y-ê Đô Saigon (nhưng hiện nay đã bỏ nhà ra đi không cho ngụ địa chỉ ra nữa) biết là Bà Lê kim Ngọc Bội (do loại xe Triệu bà Thiệp thay mặt) có nộp một là đơn trước Tòa án Thiện Saigon để xét phân xử ở.

Do an tiên thẩm ngày 23-11-1967 (Án số 645/LH67) Ông Chánh Án đã day cho bà Tuất đối lại ông VÍNH KHÁNH tức ông Nguyễn vĩnh Khánh và hầu trước Tòa, và nội vụ còn được định tới phiên xử ngày 4-11-1968 hồi 8 giờ sáng. Nếu ông Vĩnh Khánh tức Nguyễn vĩ Khánh không chịu xuất diện Tòa sẽ xử khuyết tịch hiệu vụ.

Nay bố cáo

Luật sư biện hộ : TRIỆU BÁ THIỆP

Bố Cáo

Ngày thứ Năm 28 tháng 12 năm 19[illegible] giờ sáng tại sân Nhà Trước bà số 229 đường Tự [illegible] Saigon sẽ bán đấu giá công khai : **I xe vận tải Renault 2T400 số NDB.914**

I xe du lịch hiệu [illegible]n số 0BA.604

— I lô gồm có : **I đồng hồ Omega đôn bỏ nạm đá trắng và I dây chuyền bằng kim khí màu vàng.**

Xem trước : Sáng thứ tư 27 tháng 12-1967 từ 9 giờ đến 11 giờ tại sân Nhà Trước Bà Saigon.

Chú ý : Không bảo đảm. Trả tiền mặt, Thêm 10% sở phí.

Trưởng Tự Trước Bạ I

IN TẠI NHÀ IN BÌNH MINH 173 Phạm ngũ Lão SG
Q.I. PHẠM VĂN BỀ

Cáo phó

Chúng tôi lấy làm đau đớn báo tin cùng thân bằng quyến thuộc :

Thiếu Tá ĐỖ-CAO-LUẬN

(Đệ ngũ đẳng Bảo Quốc Quân Chương)

đã đền nợ nước tại nhà trận Dakning (Tuyên Đức).

Tang lễ sẽ cử hành tại số 23 Phùng khắc Khoan, Saigon, ngày 18 tháng 12 năm 1967 hồi 15g30 và an táng tại Nghĩa Trang Mạc đình Chi.

Xin miễn phúng điếu

Ông Bà ĐỖ CAO LỤA và các con

Phân ưu

Vô cùng xúc động và rất tiếc thương người Bạn Cương Trực :

Ông BÙI-QUANG-SẠN

Dân biểu Hạ Nghị Viện (đơn vị Quảng-Nam) bị rất hại ngày 14-12-1967 tại Gò-vấp.

Xin thành thực chia buồn cùng gia-đình Bạn và cầu nguyện hương hồn bạn sớm tiêu diêu miền Cực Lạc.

NGUYỄN-VĂN-KHA
Thanh chánh văn phòng Quốc-hội

Thông báo

Thi hành thông cáo của Bộ Kinh tế số 227 ngày 11-2-67, trân trọng mời quý khách hàng đã nhận xe Honda ở Thái-Bình Công-ty từ trước đến nay do các tầu sau đây hở : Shioya-Maru, Alfa, Pacific Venture, Kureha-Maru, Iwawa-Maru, Kyoho-Maru và Kyoehu-Maru, chưa đến hóa đơn chính thức hãy đến văn phòng chúng tôi số 55 Đề Thám Saigon để gấp và nhận tiền sai biệt từ nay cho đến 31-2-1967. Quá thời hạn trên, những hóa đơn tạm không còn là trị trước phép lý, và Công ty chúng tôi không chịu trách nhiệm đối với các hóa đơn tạm này. Số tiền sai biệt mà khách hàng không đến nhận sẽ được gửi tại Tổng Nha Ngân Khố theo chỉ thị của Bộ Kinh Tế.

NAY KÍNH

Thái Bình Công-ty
(TABICO)

NƯỚC HOA HÉRA

— Bào chế từ Hoa Lan Rừng V.N.
— Mùi thơm dịu dàng, ngọt ngào, lâu phai
— Thích hợp cho mọi giới.

Tổng phát hành: 242, Tôn Đản Khánh-Hội
Chi nhánh: 124 Pasteur, Saigon
38 Minh Mạng Đalat
137 Hàm Nghi Saigon, Đ.T.: 91-284

Bán sỉ, lẻ khắp nơi

NHỮNG KHÁCH SẠNH ĂN BAN NGÀY ĐẾU ĐẾN
Nhà hàng THANH-THẾ
1-3 đường TÀ THU THẦU — SAIGON
VÀ BAN ĐÊM KHÔNG QUÊN
Tửu Quán TRUNG-THÀNH
(GẦN CẦU BÀNG-KY)

Bố cáo

Ngày 26-12-67 đúng 8giờ 30 sáng, tại Kho Thực phẩm Quân trang Đại đội 112 KBC 4800 (Huế) sẽ bán đấu giá công khai :

Năm (5) tấn gạo vớt

CƯỚC CHÚ : Phải trả tiền mặt — Không bảo đảm — Thêm sở phí phụ trội.

XEM : Hỏi Tự Trước Bạ Thừa-thiên (Huế)
Trưởng Tự Trước Bạ Thừa-thiên (Huế)

Bố cáo

Ngày 27-12-67 đúng 10 giờ sáng, tại Ty Y-tế Bình Tuy sẽ bán đấu giá công khai :

01 xe Jeep wagon và 4 xe đạp

CƯỚC CHÚ : Phải trả tiền mặt — Không bảo đảm — Thêm sở phí phụ trội.

XEM : Hỏi Tự Thuế vụ Bình-tuy
Trưởng Tự Thuế vụ Bình-tuy

Bố cáo

Ngày 26-12-67 đúng 9 giờ00 sáng, tại Đại đội 112 Kho Thực phẩm Quân trang Thừa-thiên (Huế) sẽ bán đấu giá công khai :

47.259 Bao tải đựng gạo

CƯỚC CHÚ : Phải trả tiền mặt — Không bảo đảm — Thêm sở phí phụ trội.

XEM : Hỏi Tự Trước bạ Thừa-thiên (Huế)
Trưởng Tự Trước bạ Thừa-thiên (Huế)

XIMANG PORTLAND HA-TIEN
NHÀ MÁY
XIMANG HATIEN
☎ 35.35.37. NGÔ-ĐỨC-KẾ. SAIGON. ĐT: 25.648 - 93.809
CAO THỊ GỌI THẦU KHẨN HẠN
I— Mục đích :
Tiếp tục xây cất lại biệt thự trong lập vẻ hai dãy nhà sập tại Kiên Lương.
II— Trị giá ước lượng : 5.461.862đ.03
III— Ngày giờ và nơi mở thầu :
Hồi 10 giờ ngày 30-12-1967 tại Văn phòng Nhà Kỹ Thuật, Nhà Máy Xi Măng Hà Tiên, tại Nhà máy XiMăng Hà Tiên (Xã Lộ Biên Hòa)
IV— Nơi tham khảo hồ sơ :
Nha Thương Mãi 33-35-37 Ngô Đức Kế Saigon,
Nha Kỹ Thuật tại Thủ Đức (Xã Lộ Biên Hòa)
Nhà Máy Kiên Lương.
trong những ngày giờ làm việc.
Thủ Đức ngày 12-12-1967
NHA KỸ THUẬT

Thuốc cốm và viên sủi tăm
CITROSODINE
của viện bào-chế
LONGUET
bên Pháp
CITROSODINE
trị mau lẹ vài cơn-kỳ các bệnh :
• SÌNH • BỤNG
• Ợ CHUA
• NÔN MỬA • NẤC CỤC
• TRẺ EM ỌC SỮA
Tổng phát-hành: LABORATOIRES SIFAPP
BÁN TẠI CÁC NHÀ THUỐC TÂY
☎ 952 BVT XO-B-64